

No. 29388

**FINLAND, DENMARK, ICELAND,
NORWAY AND SWEDEN**

**Convention for the avoidance of double taxation with respect
to taxes on inheritances and gifts. Signed at Helsinki on
12 September 1989**

Authentic texts: Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish.

Registered by Finland on 15 December 1992.

**FINLANDE, DANEMARK, ISLANDE,
NORVÈGE ET SUÈDE**

**Convention tendant à éviter la double imposition eu matière
de droit de succession et d'impôts sur les cadeaux. Signée
à Helsingi le 12 septembre 1989**

Textes authentiques : danois, finlandais, islandais, norvégien et suédois.

Enregistré par Finlande le 15 décembre 1992.

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

OVERENSKOMST MELLEM DANMARK, FINLAND, ISLAND,
NORGE OG SVERIGE TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKAT-
NING FOR SÅ VIDT ANGÅR SKATTER AF ARV OG GAVER

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sve-
rige,
der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af
dobbeltskatning for så vidt angår skatter af arv og
gaver,
er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Arv og gaver, som omfattes af overenskomsten

Denne overenskomst skal finde anvendelse på

- a) arv i tilfælde, hvor afdøde på dødstidspunktet var hjemmehørende i en eller flere af de kontraherende stater;
- b) gaver mellem fysiske personer i tilfælde, hvor giveren på tidspunktet for skattepligtens indtræden var hjemmehørende i en eller flere af de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på arv og gave, som pålignes på en kontraherende stats vegne uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som skatter på arv anses alle skatter, der pålignes arv, samt andre overførsler af formuegoder inter vivos eller mortis causa, der ved en persons død i henhold til en kontraherende stats lovgivning medfører betaling af skat af overførsel af formuegoder.

3. Som skatter på gaver anses alle skatter, der pålignes overførsler af formuegoder inter vivos, i den udstrækning de ikke er omfattet af stykke 2, men kun når sådanne overførsler sker uden eller for mindre end fuldt vederlag.

4. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er

- a) i Danmark arveafgift og gaveafgift samt indkomstskat på gavers værdi;
- b) i Finland arveskat og gaveskat samt kommunalskat i den udstrækning, hvori denne pålignes formuegoder, som modtages gennem arv, som bidrag eller godtgørelse, der omhandles i kap. 8 i arveloven, på grund af testamente eller som gaver;

- c) i Island arveskat og indkomstskat på gavers værdi;
- d) i Norge arveafgift og gaveafgift;
- e) i Sverige arveskat og gaveskat.

5. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter denne overenskomsts underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

6. Overenskomsten finder ikke for nogen af de kontraherende staters vedkommende anvendelse på særlige skatter ved lotteri og væddemål, skat på dokument (stempelafgift) eller afgift i forbindelse med behandling af dødsboer (skifteafgifter). Den anvendes heller ikke på indkomstskat, der pålignes en fortjeneste, der efter en kontraherende stats lovgivning opstår ved overførsler eller på skatter og afgifter, der pålignes som modstykke til en tidligere fradragsret ved indkomstopgørelsen.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

- a) "kontraherende stat" betyder Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige;
"Danmark" omfatter ikke Færøerne og Grønland;
"Finland" omfatter for så vidt angår den finske kommunalskat ikke landskabet Åland; "Norge" omfatter ikke Svalbard (herunder Bjørnøen), Jan Mayen og de norske områder ("bilande") udenfor Europa;
- b) "arv" betyder alle formuegoder, hvis overførsel er undergivet en sådan skat på arv, der er omfattet af overenskomsten;
- c) "gave" betyder alle formuegoder, hvis overførsel er undergivet en sådan skat på gave, der er omfattet af overenskomsten;
- d) "statsborger" betyder fysiske personer, der har indfødsret i en kontraherende stat og juridiske personer eller andre sammenslutninger, der består i kraft af gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- e) "kompetente myndigheder" betyder:
- 1) i Danmark: skatteministeren;
  - 2) i Finland: finansministeriet;
  - 3) i Island: finansministeren ved gave og socialministeren ved arv;
  - 4) i Norge: finans- og tolddepartementet;
  - 5) i Sverige: finansministeren

eller den myndighed i enhver af disse stater, til hvilken det overdrages at behandle spørgsmål vedrørende overenskomsten.

2. Ved anvendelse af overenskomsten i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat" enhver person, efter hvem arv eller gave, ifølge lovgivningen i denne stat, er skattepligtig dér på grund af denne persons hjemsted, bopæl eller ethvert andet lignende kriterium eller på grund af dennes statsborgerskab. Udtrykket omfatter dog ikke en person, hvis skattepligt i denne stat er begrænset til dér beroende formuegoder.

2. Såfremt en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i flere kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i flere stater, skal han anses for at være

hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i flere stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- d) er han statsborger i flere stater, eller er han ikke statsborger i nogle af dem, skal de kompetente myndigheder i de pågældende kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. Hvis en fysisk person

- a) er statsborger i en kontraherende stat uden at være det i en anden kontraherende stat; og
- b) ifølge stykke 1 er hjemmehørende i begge disse stater af anden grund end statsborgerskab; samt
- c) ifølge stykke 1 har været hjemmehørende i den stat, han ikke er statsborger i, i sammenlagt mindre end 5 år (heri indregnet perioder af lejlighedsvis fravær) af de sidste 7 år, skal han,

uanset punkt 2, anses for at være hjemmehørende i den stat, hvori han er statsborger.

Artikel 5

Fast ejendom

1. Fast ejendom, der overføres som arv efter en person, der ved dødsfaldet var hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fast ejendom, der overføres som gave ydet af en person, som ved skattepligtens indtræden er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

1.a) Udtrykket "fast ejendom" har - medmindre bestemmelserne i litra b) medfører andet - den betydning, som udtrykket har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvori ejendommen er beliggende.

b) Udtrykket skal dog i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, bygninger, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder eller andre naturforekomster.

4. Overførsel ved arv og gave af aktier eller andre andele i et selskab, hvis væsentligste og faktiske formål er at eje fast ejendom, kan beskattes i den kontraherende stat, hvori den faste ejendom, som selskabet ejer, er beliggende.

5. Bestemmelserne i stykke 1-4 skal også finde anvendelse på fast ejendom, der indgår i et foretagende eller indgår ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 6

Formue, der er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted.

1. Et foretagendes formuegoder, der overføres som arv efter en person, der ved dødsfaldet var hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er en del af et fast driftssted, der er beliggende i anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Et foretagendes formuegoder, der overføres som gave fra en person, der ved skattepligtens indtræden er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er en del af et fast driftssted, der er beliggende i en anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

3. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

4. Udtrykket "fast driftssted" omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en grube, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

5. Et bygnings-, anlægs-, installations - eller monteringsprojekt, eller virksomhed, der består i planlægning, kontrol, rådgivning eller anden hjælpende personale-indsats i forbindelse med et sådant projekt, udgør et fast driftssted, men kun såfremt projektet eller virksomheden varer i mere end 12 måneder i en kontraherende stat.

6. Ved beregning af den tid, som omhandles i stykke 5, anses virksomhed, som udøves af et foretagende, som har interessefællesskab med et andet foretagende for udøvet af det foretagende, som det har interessefællesskab med, såfremt virksomheden i væsentlig grad er af samme art som den virksomhed, som det sidstnævnte foretagende udøver, og begge foretagenders virksomhed vedrører samme projekt.

Foretagender ases for at have interessefællesskab, såfremt det ene foretagende direkte eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af det andet foretagende, eller ejer en væsentlig del af dette foretagendes kapital, eller såfremt samme personer direkte

eller indirekte deltager i ledelsen eller kontrollen af begge foretagender, eller ejer en væsentlig del af disse foretagenders kapital.

7. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket "fast driftssted" anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet, der er af forberedende eller hjælpende karakter;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til samtidig udøvelse af flere af de i litra a) - e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller hjælpende karakter.

8. Formuegoder, der overføres som arv efter en person, som ved dødsfaldet var hjemmehørende i en kontra-

herende stat, og som hører til et fast sted, der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

9. Formuegoder, der overføres som gave fra en person, der ved skattepligtens indtræden er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som hører til et fast sted, der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

10. "Fast sted" betyder et sted, som til stadighed står til rådighed med henblik på udøvelse af frit erhverv eller andet selvstændigt arbejde af lignende karakter.

11. Uanset stykke 1-10 omfattes fast ejendom af artikel 5.

Artikel 7

Anden formue

1. Formuegoder, der ikke er behandlet i artiklerne 5 og 6, og som overføres som arv efter en person, der ved dødsfaldet er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan, uanset hvor de befinder sig, kun beskattes i denne stat.

2. Formuegoder, der ikke er behandlet i artiklerne 5 og 6 og som overføres som gave fra en person, der, på tidspunktet for skattepligtens indtræden, er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan, uanset hvor de befinder sig, kun beskattes i denne stat.

Artikel 8

Subsidiær beskatningsret

1. I tilfælde, hvor en stat ikke kan udnytte sin ret til at beskatte efter artiklerne 5-7, og dette medfører, at et formuegode ikke beskattes i nogen af de kontraherende stater, kan en anden kontraherende stat beskatte, såfremt den manglende udnyttelse skyldes,

- a) at staten ikke har hjemmel i sin egen lovgivning om skattepligtens territoriale afgrænsning til at beskatte aktiver af den pågældende art; eller skyldes,
- b) at staten ikke har hjemmel i sin egen lovgivning om skattepligt på grund af personlig tilknytning til at beskatte.

2. Hvis flere stater kan beskatte under henvisning til stykke 1, gælder følgende om hvilke af disse, der har ret til at beskatte:

- a) Den stat, hvor afdøde eller gavegiver var hjemmehørende, har ret til at beskatte.
- b) Hvis den kontraherende stat, hvori afdøde eller gavegiver var hjemmehørende, ikke kan udnytte sin ret til at beskatte, har den stat ret til at beskatte, hvori modtageren var hjemmehørende.
- c) Hvis det ikke på grundlag af reglerne i litra a) og b) kan afgøres, hvilken stat, der kan beskatte, skal de kompetente myndigheder i de pågældende kon-

traherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

Artikel 9

Fradrag og værdiansættelser

1. Ved opgørelsen af det skattepligtige beløb foretager hver stat værdiansættelser i overensstemmelse med sin egen lovgivning. Tilsvarende indrømmer hver stat fradrag i overensstemmelse med sin egen lovgivning.

2. Ved opgørelsen af det skattepligtige beløb medregner hver stat, der påligner skat, indtægter og udgifter vedrørende de enkelte aktiver, herunder beløb, der træder i stedet for disse, i overensstemmelse med reglerne i sin egen lovgivning.

Artikel 10

Metode til ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Hvis afdøde eller gavegiver var hjemmehørende i Danmark, Finland, eller Sverige, lempes dobbeltbeskatningen på følgende måde:

- a) Den kontraherende stat, hvori afdøde var hjemmehørende ved sin død, skal i den i overensstemmelse med sin lovgivning beregnede arveskat fradrage beløb (herunder tidligere eller senere beregnede beløb), som er betalt i en anden kontraherende stat i anledning af samme overførsel af samme

formuegoder fra samme person og som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i denne anden stat.

- b) Den kontraherende stat, hvori giver var hjemmehørende, skal i den i overensstemmelse med sin lovgivning beregnede gaveskat fradrage beløb (herunder tidligere eller senere beregnede beløb), som er betalt i en anden kontraherende stat i anledning af samme overførsel af samme formuegoder mellem samme personer og som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i denne anden stat.
- c) De fradrag, som er omtalt i litra a) og b), skal imidlertid ikke overstige den del af skatten i den førstnævnte kontraherende stat, beregnet før indrømmelsen af noget fradrag, som kan henføres til de formuegoder, med hensyn til hvilke fradraget skal indrømmes.
- d) Ved anvendelsen af litra a) og b) betragtes en ægtefælles overtagelse af et fællesbo til hensiddet i uskiftet bo som en selvstændig overførsel.

2. Hvis afdøde eller gavegiver var hjemmehørende på Island eller i Norge, lempes dobbeltbeskatningen på følgende måde:

- a) Den kontraherende stat, hvori afdøde var hjemmehørende ved sin død, skal fritage ethvert formuegode fra arveskat, der i anledning af samme overførsel

sel af samme formuegoder fra samme person i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat.

- b) Den kontraherende stat, hvori giver var hjemmehørende, skal fritage ethvert formuegode for gave-skat, der i anledning af samme overførsel af samme formuegoder mellem samme personer i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i en anden kontraherende stat.
- c) En kontraherende stat kan i alle tilfælde ved beregningen af skatten af ethvert andet formuegode i denne stat medregne de fritagne formuegoder i beregningsgrundlaget.

3. Ved opgørelsen af de formuegoder, med hensyn til hvilke fradrag skal indrømmes i henhold til stykke 1, eller som fritages for beskatning i henhold til stykke 2, medregner hver stat ved fastsættelsen af beregningsgrundlaget indtægter og udgifter vedrørende de enkelte aktiver, herunder beløb, der træder i stedet for disse, i overensstemmelse med sin egen lovgivning.

Artikel 11

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal, uden hensyn til, hvor de er hjemmehørende, ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller nogen dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed

forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller nogen dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet.

3. Uanset bestemmelserne i artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 12

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Såfremt en person mener, at der i en eller flere af de kontraherende stater er truffet foranstaltninger, som for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uden at det påvirker hans ret til at anvende de retsmidler, som står til hans rådighed ifølge disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvori han er hjemmehørende, eller såfremt tilfældet er omfattet af art. 11, stk. 1, i den kontraherende stat, i hvilken han er statsborger. Sagen skal forelægges inden 3 år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstalt-

ning, som medfører en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten. .

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig **aftale med den kompetente myndighed i sådan anden kontraherende stat, som berøres af spørgsmålet**, med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Hvis den stat, overfor **hvis kompetente myndighed den pågældende person har forelagt sagen, ikke selv berøres af spørgsmålet**, skal denne kompetente myndighed overlade sagen til den kompetente myndighed i en af de stater, som berøres af spørgsmålet.

3. Såfremt vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål opstår mellem kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten, skal de kompetente myndigheder i disse stater forhandle for at søge at løse spørgsmålet ved særlig aftale. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan tillige forhandle for at undgå dobbeltbeskatning i sådanne tilfælde, som ikke omfattes af overenskomsten eller for, ved særlig aftale, at løse spørgsmål, som - uden at være regulerede af overenskomsten - på grund af uligheder i de pågældende staters principper for skattens beregning eller af andre grunde, kan opstå for så vidt angår de skatter, som omhandles i artikel 2.

Inden afgørelse træffes i spørgsmål, som omhandles i første afsnit, skal resultatet af de dér omhandlede forhandlinger snarest meddeles til de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater. Såfremt den

kompetente myndighed i en kontraherende stat finder, at forhandlinger bør finde sted mellem de kompetente myndigheder i samtlige kontraherende stater, skal på begæring af den kompetente myndighed i den førstnævnte kontraherende stat sådanne forhandlinger finde sted snarest muligt.

Artikel 13

Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer.

Bestemmelsen i denne overenskomst berører ikke de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 14

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til at omfatte de områder, som i henhold til bestemmelserne i artikel 3, stykke 1 a) er undtaget fra overenskomstens anvendelsesområde, under forudsætning af, at der dér pålægges skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de

kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej.

2. Såfremt overenskomsten i henhold til artikel 16 ophører at være gældende, skal, såfremt anden aftale ikke træffes mellem de kontraherende stater, overenskomsten ophøre at være gældende også for ethvert område, hvortil overenskomsten er udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 15

Ikrafttræden

1. Denne overenskomst træder i kraft den tredivte dag efter den dag, da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske udenrigsministerium, at overenskomsten er godkendt. Det finske udenrigsministerium underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomstens ikrafttræden.

2. Efter overenskomstens ikrafttrædelse finder dens bestemmelser anvendelse

- a) for så vidt angår arveskat, på dødsfald den tresindstyvende dag efter den dag, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere;
- b) for så vidt angår gaveskat, på gaveskattepligt, som i en af de kontraherende stater indtræder den tresindstyvende dag efter den dag, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere.

3. Nedennævnte overenskomster skal ophøre at finde anvendelse på arv og gaver, på hvilke nærværende overenskomst finder anvendelse i henhold til stykke 2:

Overenskomst af 17. december 1949 mellem Kongeriget Norge og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler;

Overenskomst af 31. marts 1950 mellem Republikken Finland og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler;

Overenskomst af 27. oktober 1953 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler med senere ændringer;

Overenskomst af 29. marts 1954 mellem Republikken Finland og Kongeriget Norge til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende arvemidler;

Overenskomst af 18. juli 1955 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende arvemidler med senere ændringer;

Overenskomst af 23. maj 1956 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Norge til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende arvemidler.

Disse overenskomster skal ophøre med at være gældende på det sidste tidspunkt, da de i henhold til de

foregående bestemmelser i dette stykke finder anvendelse.

4. Endvidere skal den til enhver tid gældende overenskomst mellem de nordiske lande til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter ikke finde anvendelse for så vidt angår indkomstskat på gaver, som nærværende overenskomst skal anvendes på i henhold til stykke 2.

Artikel 16

Opsigelse

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i et kalenderår, som begynder efter udgangen af et tidsrum på fem år efter dagen for ikrafttrædelsen af overenskomsten, opsig overenskomsten ved skriftlig meddelelse herom til det finske udenrigsministerium, som underretter de øvrige kontraherende stater om modtagelsen af sådan meddelelse og om dens indhold. Såfremt opsigelsesfristen er iagttaget, ophører overenskomsten at gælde i forholdet mellem den stat, som har fremsat opsigelsen, og de øvrige kontraherede stater:

- a) for så vidt angår arveskat, på dødsfald den tresindstyvende dag efter den dag, hvor det finske udenrigsministerium modtog meddelelsen om opsigelsen eller senere;
- b) for så vidt angår gaveskat, på gaveskattepligt som i de berørte stater indtræder den tresindstyvende dag efter den dag, hvor det finske udenrigsmini-

sterium modtog meddelelsen om opsigelsen eller senere.

Originaleksemplaret til denne overenskomst deponeres i det finske udenrigsministerium, som tilstiller de øvrige kontraherende stater bekræftede kopier heraf.

Til bekræftelse heraf har de dertil behørigt befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i Helsingfors, den 12. september 1989 i et eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet der på svensk udfærdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

[For the signatures, see p. 158 of this volume — Pour les signatures, voir p. 158 du présent volume.]

[FINNISH TEXT — TEXTE FINNOIS]

SOPIMUS TANSKAN, SUOMEN, ISLANNIN, NORJAN JA RUOTSIN
VÄLILLÄ PERINTÖ- JA LAHJAVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN
VEROTUKSEN VÄLTÄMISEKSI

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin hallitukset.

haluten tehdä sopimuksen perintö- ja lahjaveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi.

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat perinnöt ja lahjat

Tätä sopimusta sovelletaan

a) perintöön, milloin vainaja kuolinhetkellä asui sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

b) luonnollisten henkilöiden välisiin lahjoihin, milloin antaja verovelvollisuuden alkamishetkellä asui sopimusvaltiossa tai useissa sopimusvaltioissa.

2 artikla

Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion lukuun perinnön ja lahjan perusteella, verojen kantotavasta riippumatta.

2. Perinnön perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia perinnön ja elävien kesken (inter vivos) tai kuoleman varalta tapahtuvien varallisuusetuuksien muiden sellaisten siirtojen perusteella suoritettavia veroja, jotka henkilön kuollessa sopimusvaltion lainsäädännön mukaan saavat aikaan varallisuusetuuksien siirron perusteella suoritettavan veron maksun.

3. Lahjan perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia elävien kesken (inter vivos) tapahtuvien varallisuusetuuksien siirtojen perusteella suoritettavia veroja, mikäli ne eivät kuulu 2 kappaleen piiriin, mutta vain mikäli tällaiset siirrot tapahtuvat vastikkeettomasti tai täyttävät vastiketta pienempää vastiketta vastaan.

4. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat

a) Tanskassa: perintömaksu ja lahjamaksu sekä lahjojen arvon perusteella suoritettava tulovero,

b) Suomessa: perintövero ja lahjavero sekä kunnallisvero, mikäli se määrätään varallisuusetuuksista, jotka saadaan perintönä, avustuksena tai hyvityksenä, joita tarkoitetaan perintökaaren 8 luvussa, testamentilla tai lahjana.

c) Islannissa: perintövero ja lahjojen arvon perusteella suoritettava vero.

d) Norjassa: perintömaksu ja lahjamaksu.

e) Ruotsissa: perintövero ja lahjavero.

5. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä olenmaisista muutoksista.

6. Sopimusta ei missään sopimusvaltiossa sovelleta erityiseen arpajaisista ja vedonlyönistä saadun voiton verottamiseen, asiakirjoista suoritettavaan veroon (leimavero) tai kuolinpesän käsittelyn yhteydessä suoritettavaan maksuun (jakomaksu). Sitä ei myöskään sovelleta tuloveroon, joka määrätään voitosta, joka sopimusvaltion lainsäädännön mukaan syntyy, kun varallisuusetuus siirretään, tai veroihin ja maksuihin, jotka määrätään korvaukseksi aikaisemmasta tuloverotuksen yhteydessä myönnetystä vähennysoikeudesta

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Jollei asiayhteydestä muuta johdu, on tätä sopimusta sovellettaessa seuraavilla sanonnoilla jäljempänä mainittu merkitys:

a) "sopimusvaltio" tarkoittaa Tanskaa, Suomea, Islantia, Norjaa ja Ruotsia;

"Tanska" ei käsitä Färseä eikä Grönlantia; "Suomi" ei Suomen kunnallisveron osalta käsitä Ahvenanmaan maakuntaa, "Norja" ei käsitä Huippuvuonoa (jolla tarkoitetaan myös Karhusaarta), Jan Mayenia eikä Euroopan ulkopuolella olevia Norjan alueita ("biland");

b) "perintö" tarkoittaa kaikkia varallisuus-

etuuksia, joiden siirto on sopimuksen piiriin kuuluvan perinnöstä suoritettavan veron alaisista;

c) "lahja" tarkoittaa kaikkia varallisuus-etuuksia, joiden siirto on sopimuksen piiriin kuuluvan lahjasta suoritettavan veron alaisista;

d) "kansalainen" tarkoittaa luonnollista henkilöä, jolla on sopimusvaltion kansalaisuus, sekä oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;

e) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa

1) Tanskassa: veroministeriä,

2) Suomessa: valtiovarainministeriötä,

3) Islannissa: valtiovarainministeriä lahjan osalta ja sosiaaliministeriä perinnön osalta,

4) Norjassa: valtiovarain- ja tulliministeriötä,

5) Ruotsissa: valtiovarainministeriä,

tai sitä kunkin valtion viranomaista, jolle annetaan tehtäväksi hoitaa sopimusta koskevia kysymyksiä.

2. Kun sopimusvaltio soveltaa sopimusta, katsotaan jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty ja jonka osalta asyayhteydestä ei muuta johdu, olevan se merkitys, joka sillä on tämän valtion sopimuksessa tarkoitettuihin veroihin sovellettavan lainsäädännön mukaan.

4 artikla

Kotipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, jolta jäänyt perintö tai saatu lahja tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä veronalaista tämän henkilön kotipaikan, asumisen tai muun sellaisen seikan nojalla tai hänen kansallisuutensa nojalla. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, jonka verovelvollisuus tässä valtiossa rajoittuu siellä oleviin varallisuusetuuksiin.

2. Milloin luonnollisen henkilön I kappaleen määräysten mukaan katsotaan asuvan useassa sopimusvaltiossa, määntetään hänen kotipaikkansa seuraavasti:

a) hänen katsotaan asuvan siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto: jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto useassa valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetuksen keskus);

b) jos ei voida ratkaista, missä valtiossa hänen elinetuksensa keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa missään valtiossa, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;

c) jos hän oleskelee pysyvästi useassa valtiossa tai ei oleskele pysyvästi missään niistä, katsotaan hänen asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;

d) jos hän on usean valtion kansalainen tai ei ole minkään valtion kansalainen, on asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ratkaistava asia keskinäisin sopimuksin.

3. Milloin luonnollinen henkilö

a) on sopimusvaltion kansalainen olematta toisen sopimusvaltion kansalainen; ja

b) asuu I kappaleen mukaan olemmissa näissä valtiossa muun perusteen kuin kansalaisuuden nojalla; sekä

c) on I kappaleen mukaan asunut siinä valtiossa, jonka kansalainen hän ei ole, yhteensä vähemmän kuin viisi vuotta (niihin luettuina tilapäisen poissaolon ajanjakso) seitsemästä viimeisestä vuodesta, katsotaan hänen, I kappaleen estämättä, asuvan siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on.

5 artikla

Kiinteä omaisuus

1. Kiinteästä omaisuudesta, joka siirtyy perintönä henkilöltä, joka kuolinhetkellään asui sopimusvaltiossa, ja joka on toisessa sopimusvaltiossa, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Kiinteästä omaisuudesta, joka siirtyy lahjana henkilöltä, joka verovelvollisuuden alkaessa asuu sopimusvaltiossa, ja joka on toisessa sopimusvaltiossa, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. a) Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on, jollei b) kohdan määräyksistä muuta johdu, sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus on.

b) Sanonta "kiinteä omaisuus" käsittää kuitenkin aina kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudessa ja metsätaloudessa käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, rakennukset, oikeudet, joihin sovelletaan siviilioikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön.

4. Perintönä tai lahjana tapahtuvasta yhtiön, jonka pääasiallisena ja tosiasiallisena tarkoituksena on omistaa kiinteää omaisuutta, osakkeiden tai muiden osuuksien siirrosta voidaan verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa yhtiön omistama kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1—4 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen omistamaan kiinteään omaisuuteen ja itsenäisessä ammatinharjoittamisessa käytettyyn kiinteään omaisuuteen.

6 artikla

Kiinteään toimipaikkaan tai kiinteään paikkaan kuuluvat varat

1. Yrityksen varallisuusetuuksista, jotka siirtyvät perintönä henkilöltä, joka kuolinhetkellään asui sopimusvaltiossa, ja jotka kuuluvat osana toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Yrityksen varallisuusetuuksista, jotka siirtyvät lahjana henkilöltä, joka verovelvollisuuden alkaessa asuu sopimusvaltiossa, ja jotka kuuluvat osana toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

3. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

4. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti

- a) yrityksen johtopaikan,
- b) sivuliikkeen,
- c) toimiston,
- d) tehtaan,
- e) työpajan, ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, josta luonnonvaroja otetaan.

5. Rakennus-, asennus- tai kokoonpanohanke, tahi toiminta, joka käsittää tällaisen hankkeen yhteydessä harjoitetun suunnittelun, valvonnan, neuvonnan tai muun avustavan henkilöstöpanoksen, muodostaa kiinteän toimipaikan, mutta vain jos hanke tai toiminta kestää yli kahdenoista kuukauden ajan sopimusvaltiossa.

6. Tämän artiklan 5 kappaleessa tarkoitettua aikaa laskettaessa pidetään toisen yrityksen kanssa etuyhteydessä olevan yrityksen harjoittamaa toimintaa sen yrityksen harjoittamana, jonka kanssa se on etuyhteydessä, jos toiminta on olennaisesti samankaltaista kuin viimeksi mainitun yrityksen harjoittama toiminta ja jos molempien yritysten toiminta koskee samaa hanketta. Yritysten katsotaan olevan etuyhteydessä keskenään, jos yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisen yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa olennaisen osan tämän yrityksen pääomasta taikka jos samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat

molempien yritysten johtoon tai valvontaan tahi omistavat olennaisen osan näiden yritysten pääomasta.

7. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän

a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastoinnista, näytteillä pitämisestä tai luovuttamista varten,

b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastoimista, näytteillä pitämistä tai luovuttamista varten,

c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten,

d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle,

e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle,

f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a)–e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

8. Varallisuusetuuksista, jotka siirtyvät perintönä henkilöltä, joka kuolinhetkellään asui sopimusvaltiossa, ja jotka kuuluvat toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään paikkaan, voidaan verottaa tässä toisessa sopimusvaltiossa.

9. Varallisuusetuuksista, jotka siirtyvät lahjana henkilöltä, joka verovelvollisuuden alkaessa asuu sopimusvaltiossa, ja jotka kuuluvat toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään paikkaan, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

10. "Kiinteä paikka" tarkoittaa paikkaa, joka on vakinaisesti käytettävänä vapaan ammatin harjoittamiseksi tai muun samanluonteisen työn tekemiseksi.

11. Tämän artiklan 1—10 kappaleen estämättä kuuluu kiinteä omaisuus 5 artiklan piiriin.

7 artikla

Muut varat

1. Varallisuusetuudesta, jota ei käsitellä 5 ja 6 artiklassa ja joka siirtyy perintönä kuolinhetkellään sopimusvaltiossa asuneelta henkilöltä, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, missä varallisuusetu on.

2. Varallisuusetuudesta, jota ei käsitellä 5 ja 6 artiklassa ja joka siirtyy lahjana verovelvollisuuden alkaessa sopimusvaltiossa asuvalta henkilöltä, verotetaan vain tässä valtiossa riippumatta siitä, missä varallisuusetu on.

8 artikla

Toissijainen verottamisoikeus

1. Milloin sopimusvaltio ei voi käyttää 5—7 artiklan mukaista oikeuttaan verottaa ja tästä seuraa, että varallisuusedusta ei veroteta missään sopimusvaltiossa, voi toinen sopimusvaltio verottaa jos puuttuva mahdollisuus verotaa johtuu siitä.

a) että ensiksi mainittu valtio ei verovelvollisuuden alueellista laajuutta koskevan lainsäädäntönsä mukaan voi verottaa sellaisista varoista, joista on kysymys, tai

b) että ensiksi mainittu valtio ei henkilökohdaisiin siteisiin perustuvaa verovelvollisuutta koskevan lainsäädäntönsä mukaan voi verottaa.

2. Jos useat valtiot voivat verottaa I kappaleen huomioon ottaen, ovat seuraavat määräykset voimassa siitä, millä näistä on oikeus verottaa:

a) Sopimusvaltiolla, jossa vainaja tai lahjan antaja asui, on oikeus verottaa.

b) Jos sopimusvaltio, jossa vainaja tai lahjan antaja asui, ei voi käyttää oikeuttaan verottaa, on sillä valtiolla oikeus verottaa, jossa saaja asui.

c) Jos a) ja b) kohdan määräysten nojalla ei voida ratkaista, mikä sopimusvaltio voi verottaa, ratkaisevat asianomaisten sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset asian keskinäisin sopimuksin.

9 artikla

Arvostaminen ja vähennykset

1. Veronalaista määrää määritessään kukin sopimusvaltio arvostaa varat oman lainsäädäntönsä mukaan. Samoin kukin sopimusvaltio myöntää vähennykset oman lainsäädäntönsä mukaan.

2. Veronalaista määrää määritessään kukin valtio ottaa lukuun kunkin varallisuusetuuden osalta tuottoja ja menoja, niihin luettuina tällaisen etuuden sijaan tulevat määrät, oman lainsäädäntönsä mukaan.

10 artikla

Kaksinkertaisen verotuksen poistamismenetelmä

1. Jos vainaja tai lahjan antaja asui Tanskassa, Suomessa tai Ruotsissa, kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Sopimusvaltion, jossa vainaja asui kuolinhetkellään, on vähennettävä lainsäädäntönsä mukaan määrätystä perintöverosta määrä (siihen luettuna aikaisemmin tai myöhemmin laskettu määrä), joka on suoritettu toisessa sopimusvaltiossa samalta henkilöltä tapahtuneen saman varallisuusetuuden saman siirron perusteella, jos siitä tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

b) Sopimusvaltion, jossa antaja asui, on vähennettävä lainsäädäntönsä mukaan määrätystä lahjaverosta määrä (siihen luettuna aikaisemmin tai myöhemmin laskettu määrä), joka on suoritettu toisessa sopimusvaltiossa samojen henkilöiden välillä tapahtuneen saman varallisuusetuuden saman siirron perusteella, jos siitä tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

c) Ne vähennysten määrät, jotka mainitaan a) ja b) kohdassa eivät kuitenkaan saa olla suuremmat kuin se ennen vähennyksen tekemistä lasketun ensiksi mainitun sopimusvaltion veron osa, joka jakautuu niille varallisuusetuuksille, joista vähennys myönnetään.

d) Tämän kappaleen a) ja b) kohtaa sovellettaessa pidetään itsenäisenä siirtona sitä, että puoliso ottaa omakseen yhteisen pesän ilman jakoa (*fællesbo til hensiddens uskiftet bo*).

2. Jos vainaja tai lahjan antaja asui Islannissa tai Norjassa, kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

a) Sopimusvaltion, jossa vainaja asui kuolinhetkellään, on vapautettava perintöverosta varallisuusetuus, josta samalta henkilöltä tapahtuneen saman varallisuusetuuden saman siirron perusteella tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa.

b) Sopimusvaltion, jossa antaja asui, on vapautettava lahjaverosta varallisuusetuus, josta samojen henkilöiden välillä tapahtuneen saman varallisuusetuuden saman siirron perusteella tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa toisessa sopimusvaltiossa.

c) Sopimusvaltio voi aina määritessään veroa muista varoista tässä valtiossa sisällyttää verotusperusteeseen ne varallisuusetuudet, jotka on vapautettu verosta.

3. Varallisuusetuuksien osalta, joista vähennys myönnetään I kappaleen mukaan tai jotka vapautetaan verosta 2 kappaleen mukaan, sisällyttää kukin valtio verotusperustetta määrää-

nessään tähän perusteeseen kunkin varallisuus-etuuden osalta tuottoja ja menoja, niihin luetuina tällaisten etuuksien sijaan tulevat määrät, oman lainsäädäntönsä mukaan.

11 artikla

Syrjintäkielto

1. Sopimusvaltion kansalainen, riippumatta siitä missä hän asuu, ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua.

2. Kansalaisuudeton henkilö, joka asuu sopimusvaltiossa, ei missään sopimusvaltiosta saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi kysymyksessä olevan valtion kansalainen samoissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua.

3. Tämän artiklan määräyksiä sovelletaan, 2 artiklan määräysten estämättä, kaikenlaatuisiin veroihin.

12 artikla

Keskinäinen sopimusmenettely

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai useiden sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa sen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, jossa hän asuu tai, 11 artiklan 1 kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa, jonka kansalainen hän on, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Tällainen esitys on tehtävä kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona hän sai ensimmäisen tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen vastaisen verotuksen.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, jota asia koskee, keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen. Jos asia koskee sitä valtiota, jonka toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi asianomainen henkilö on saattanut asian, tämän toimivaltaisen viranomaisen on siirrettävä asia sellaisen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, jota asia koskee.

3. Jos sopimusvaltioiden välillä syntyy vaikeuksia tai epätietoisuutta sopimuksen tulkinnaissa tai soveltamisessa, näiden valtioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään kysymyksen ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita sopimus ei käsitä, tai sellaisten kysymysten ratkaisemiseksi erityisin sopimuksin, jotka, olematta säänneltyjä sopimuksessa, voivat veron laskemisessa asianomaisissa valtioissa noudatettujen periaatteiden erilaisuuden johdosta tai muista syistä ilmaantua 2 artiklassa tarkoitettujen verojen osalta.

Ennen kuin tehdään päätös kysymyksessä, jota ensimmäisessä alakappaleessa tarkoitetaan, on siinä tarkoitettujen neuvottelujen tulokset mahdollisimman pian annettava tiedoksi muiden sopimusvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Jos sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että kaikkien sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on neuvoteltava keskenään, on ensiksi mainitun sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tällaiset neuvottelut käytävä viivytyksettä.

13 artikla

Diplomaattisten edustustojen tai konsuliedustustojen jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotuksellisiin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisten edustustojen tai konsuliedustustojen jäsenille.

14 artikla

Alueellinen laajentaminen

1. Tämä sopimus voidaan ulottaa, joko sellaisenaan tai tarpeellisin muutoksin, käsittelemään ne alueet, jotka on 3 artiklan 1 kappaleen a) kohdan määräysten mukaan jätetty sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle, edellyttäen, että siellä kannetaan samanlaisia tai pääasiallisesti samanluonteisia veroja kuin ne, joita sopimuksessa tarkoitetaan. Tällainen laajentaminen on voimassa siitä päivästä lukien sekä sellaisin muutoksin ja ehdoin, niihin luetuina lakkaamista koskevat määräykset, kuin sopimusvaltioiden välillä diplomaattitieteisellä taustalla noottienvaihdolla erikseen sovitaan.

2. Jos sopimus 16 artiklan mukaan lakkaa olemasta voimassa, lakkaa sopimus olemasta voimassa myös jokaisen alueen osalta, jota sopimus tämän artiklan perusteella on ulotettu koskemaan, jollei sopimusvaltioiden välillä toisin ole sovittu.

15 artikla

Voimaantulo

1. Tämä sopimus tulee voimaan kolmantenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona kaikki sopimusvaltiot ovat ilmoittaneet Suomen ulkoasiainministeriölle sopimuksen hyväksymisestä. Suomen ulkoasiainministeriö ilmoittaa muille sopimusvaltioille näiden ilmoitusten vastaanottamisesta ja sopimuksen voimaantuloajankohdasta.

2. Sopimuksen tultua voimaan sen määräyksiä sovelletaan

a) perintöveron osalta, kuolemantapaukseen, joka sattuu kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, tai sen jälkeen.

b) lahjaveron osalta, lahjaan, josta verovelvollisuus sopimusvaltiossa alkaa kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona sopimus tulee voimaan, tai sen jälkeen.

3. Jäljempänä mainittuja sopimuksia lakkautaan soveltamasta perintöön ja lahjoihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen mukaan sovelletaan:

Norjan Kuningaskunnan ja Ruotsin Kuningaskunnan välillä perinnön kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi 17 päivänä joulukuuta 1949 tehty sopimus;

Suomen Tasavallan ja Ruotsin Kuningaskunnan välillä perinnön kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi 31 päivänä maaliskuuta 1950 tehty sopimus;

Tanskan Kuningaskunnan ja Ruotsin Kuningaskunnan välillä perinnön kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi 27 päivänä lokakuuta 1953 tehty sopimus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

Suomen Tasavallan ja Norjan Kuningaskunnan välillä perinnön kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi 29 päivänä maaliskuuta 1954 tehty sopimus.

Tanskan Kuningaskunnan ja Suomen Tasavallan välillä perinnön kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi 18 päivänä heinäkuuta 1955 tehty sopimus siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen;

Tanskan Kuningaskunnan ja Norjan Kuningaskunnan välillä perinnön kaksinkertaisen verotuksen ehkäisemiseksi 23 päivänä toukokuuta 1956 tehty sopimus.

Nämä sopimukset lakkaavat olemasta voimassa sinä viimeisenä ajankohtana, jona tämä sopimus mainitun kappaleen edellä olevien määräysten mukaan tulee sovellettavaksi.

4. Lisäksi ei kunakin ajankohtana voimassa olevaa Pohjoismaiden välillä tulo- ja varallisuusveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyä sopimusta sovelleta tuloveron osalta lahjoihin, joihin tätä sopimusta 2 kappaleen mukaan sovelletaan.

16 artikla

Päättyminen

Sopimusvaltio voi irtisanoa sopimuksen viimeistään sellaisen kalenterivuoden kesäkuun 30 päivänä, joka alkaa viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta, ilmoittamalla siitä kirjallisesti Suomen ulkoasiainministeriölle, joka ilmoittaa muille sopimusvaltioille sellaisen ilmoituksen vastaanottamisesta ja sen sisällön. Jos irtisanomisaikaa on noudatettu, sopimus lakkaa olemasta voimassa irtisanomisen toimitettua valtion ja muiden sopimusvaltioiden välillä

a) perintöveron osalta, kuolemantapaukseen, joka sattuu kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, tai sen jälkeen.

b) lahjaveron osalta, lahjaan, josta verovelvollisuus alkaa asianomaisissa valtioissa kuudentenakymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona Suomen ulkoasiainministeriö vastaanotti irtisanomisilmoituksen, tai sen jälkeen.

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale talletetaan Suomen ulkoasiainministeriön huostaan, joka toimittaa siitä muille sopimusvaltioille oikeaksi todistetun jäljennöksen.

Tämän vakuudeksi ovat asianmukaisesti valtuutetut edustajat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1989 yhtenä tanskan-, suomen-, islannin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsin kielellä on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten, kaikkien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset.

[For the signatures, see p. 158 of this volume — Pour les signatures, voir p. 158 du présent volume.]

[SWEDISH TEXT FOR FINLAND — TEXTE SUÉDOIS POUR LA FINLANDE]

AVTAL MELLAN DANMARK, FINLAND, ISLAND, NORGE OCH SVERIGE FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING BETRÄFFANDE SKATTER PÅ ARV OCH PÅ GÅVA

Regenngarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige.

som önskar ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på arv och på gåva,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Arv och gåvor som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på

a) arv, när den avlidne vid dödsfallet hade hemvist i en eller flera av de avtalslutande staterna,

b) gåva mellan fysiska personer, när givaren vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde hade hemvist i en eller flera av de avtalslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på arv och på gåva som påförs för en avtalslutande stats räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på arv förstås alla skatter som utgår på arv och andra överföringar av förmögenhetstillgångar inter vivos eller för dödsfalls skull vilka vid en persons död enligt lagstiftningen i en avtalslutande stat medför betalning av skatt på överföring av förmögenhetstillgångar.

3. Med skatter på gåva förstås alla skatter som tas ut på överföringar av förmögenhetstillgångar inter vivos i den mån de inte omfattas av stycke 2, men endast när sådana överföringar sker vederlagsfritt eller mot vederlag som är mindre än fullt vederlag.

4. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är

a) i Danmark: arvsavgift och gåvoavgift samt inkomstskatt på gåvors värde.

b) i Finland: arvsskatt och gåvoskatt samt kommunalskatt i den mån den påförs förmögenhetstillgångar som erhålls genom arv, som

bidrag eller gottgörelse, som avses i kap 8 ärvdabalken, på grund av testamente eller som gåvor,

c) i Island: arvsskatt och inkomstskatt på gåvors värde,

d) i Norge: arvsavgift och gåvoavgift,

e) i Sverige: arvsskatt och gåvoskatt.

5. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

6. Avtalet tillämpas inte i fråga om någon avtalslutande stat på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning, skatt på dokument (stämpelskatt) eller avgift i samband med behandling av dödsbo (skifteavgifter). Det tillämpas inte heller på inkomstskatt som tas ut på vinst som enligt lagstiftningen i en avtalslutande stat uppkommer vid överföring eller på skatter och avgifter som tas ut som ersättning för en tidigare avdragsrätt i samband med inkomstbeskattning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "avtalslutande stat" åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige;

"Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland; "Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnön), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "arv" åsyftar alla förmögenhetstillgångar, vilkas överföring är underkastad en sådan skatt på arv som omfattas av avtalet;

c) "gåva" åsyftar alla förmögenhetstillgångar, vilkas överföring är underkastad en sådan skatt på gåva som omfattas av avtalet;

d) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalslutande stat och juridisk person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalslutande stat;

e) "behörig myndighet" åsyftar

1) i Danmark: skatteministern,

2) i Finland: finansministeriet,

3) i Island: finansministern i fråga om gåva och socialministern i fråga om arv,

4) i Norge: finans- och tulldepartementet,

5) i Sverige: finansministern,

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att handha frågor beträffande avtalet.

2. Då en avtalslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftas med uttrycket "person med hemvist i en avtalslutande stat" person efter vilken arv eller från vilken gåva är enligt lagstiftningen i denna stat skattepliktig där på grund av denna persons hemvist, bosättning eller varje annan liknande omständighet eller på grund av dennes medborgarskap. Uttrycket inbegriper emellertid inte person vars skattskyldighet i denna stat är begränsad till förmögenhetstillgångar belägna där.

2. Då på grund av bestämmelserna i stycke 1 fysisk person anses ha hemvist i flera avtalslutande stater, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist i den stat, där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist i den stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras, i vilken stat han har centrum för levnadsintressena, eller om han inte i någon av staterna har en bostad, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem,

avgör de behöriga myndigheterna i de berörda avtalslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. I fall då en fysisk person

a) är medborgare i en avtalslutande stat utan att vara det i annan avtalslutande stat; och

b) enligt stycke 1 har hemvist i båda dessa stater på annan grund än medborgarskap; samt

c) enligt stycke 1 har haft hemvist i den stat — där han inte är medborgare — sammanlagt mindre än fem år (där inräknat perioder av tillfällig bortovaro) av de sista sju åren, anses han, utan hinder av stycke 2, ha hemvist i den stat där han är medborgare.

Artikel 5

Fast egendom

1. Fast egendom, som överförs som arv efter person som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalslutande stat och som är belägen i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Fast egendom, som överförs som gåva från en person som vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde har hemvist i en avtalslutande stat och som är belägen i annan avtalslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

3. a) Uttrycket "fast egendom" har — såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat — den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalslutande stat där egendomen i fråga är belägen.

b) Uttrycket inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i civilrätten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförkomst, källa eller annan naturtillgång.

4. Överföring genom arv eller gåva av aktier eller andra andelar i ett bolag vars huvudsakliga och faktiska ändamål är att äga fast egendom får beskattas i den avtalslutande stat där den fasta egendomen, som bolaget äger, är belägen.

5. Bestämmelserna i styckena 1—4 tillämpas också på fast egendom som tillhör företag och fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 6

Tillgångar hänförliga till fast driftställe eller stadigvarande anordning

1. Ett företags förmögenhetstillgångar som överförs genom arv efter en person som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat och som är en del av ett fast driftställe som är beläget i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

2. Ett företags förmögenhetstillgångar som överförs genom gåva från en person som vid skattskyldighetens inträde har hemvist i en avtalsslutande stat och som är en del av ett fast driftställe som är beläget i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

3. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet från vilken företagets verksamhet helt eller delvis bedrivs.

4. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning.
- b) filial.
- c) kontor.
- d) fabrik.
- e) verkstad.

f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

5. Ett byggnads-, anläggnings-, installations-, eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt, utgör fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än tolv månader i en avtalsslutande stat.

6. Vid beräkning av den tid som avses i stycke 5 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedrivna av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

7. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande.

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg.

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företaget.

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art.

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a)–e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

8. Förmögenhetstillgångar, som överförs som arv efter en person som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat och som är hänförliga till en stadigvarande anordning som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

9. Förmögenhetstillgångar, som överförs som gåva från en person som vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde har hemvist i en avtalsslutande stat och som är hänförliga till en stadigvarande anordning som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

10. "Stadigvarande anordning" åsyftar en anordning som regelmässigt står till förfogande för att utöva fritt yrke eller annat självständigt arbete av liknande karaktär.

11. Utan hinder av styckena 1–10 omfattas fast egendom av artikel 5.

Artikel 7

Andra tillgångar

1. Förmögenhetstillgång som inte behandlas i artiklarna 5 och 6 och som överförs genom arv efter en person som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat beskattas, oavsett var den är belägen, endast i denna stat.

2. Förmögenhetstillgång som inte behandlas i artiklarna 5 och 6 och som överförs genom gåva från en person som vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde har hemvist i en avtalsslutande stat beskattas, oavsett var den är belägen, endast i denna stat.

Artikel 8

Subsidiär beskattningsrätt

1. I fall då en avtalslutande stat inte kan utnyttja sin rätt att beskatta enligt artiklarna 5—7 och detta medför att förmögenhetstillgången inte beskattas i någon av de avtalslutande staterna får annan avtalslutande stat beskatta, såvida den bristande möjligheten att beskatta beror på

a) att den förstnämnda staten inte enligt sin egen lagstiftning om skattskyldighetens territoriella omfattning kan beskatta tillgångar av ifrågakarande slag, eller

b) att den förstnämnda staten inte enligt sin egen lagstiftning om skattskyldighet på grund av personlig anknytning kan beskatta.

2. Om flera stater får beskatta med hänvisning till stycke 1 gäller följande om vilka av dessa som har rätt att beskatta:

a) Den avtalslutande stat där den avlidne eller gåvogivaren hade hemvist har rätt att beskatta.

b) Om den avtalslutande stat där den avlidne eller gåvogivaren hade hemvist inte kan utnyttja sin rätt att beskatta har den stat rätt att beskatta där mottagaren hade hemvist.

c) Om det inte på grund av reglerna i punkterna a) och b) kan avgöras vilken avtalslutande stat som får beskatta, skall de behöriga myndigheterna i de berörda avtalslutande staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 9

Värdering och avdrag

1. Vid bestämmandet av skattepliktigt belopp värderar varje avtalslutande stat tillgångarna enligt sin egen lagstiftning. På samma sätt medger varje avtalslutande stat avdrag enligt sin egen lagstiftning.

2. Vid bestämmandet av skattepliktigt belopp medräknar varje stat intäkter och utgifter i fråga om varje förmögenhetstillgång, häri inbegripet belopp som träder i stället för sådan tillgång, enligt reglerna i sin egen lagstiftning.

Artikel 10

Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

1. Om den avlidne eller gåvogivaren hade hemvist i Danmark, Finland eller Sverige undanröjs dubbelbeskattningen på följande sätt:

a) Den avtalslutande stat där den avlidne hade hemvist vid dödsfallet skall från den arvsskatt som bestäms enligt dess lagstiftning avräkna ett belopp (häri inbegripet tidigare eller senare beräknat belopp) som erlagts i

annan avtalslutande stat på grund av samma överföring av samma förmögenhetstillgång från samma person och som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i denna andra stat.

b) Den avtalslutande stat där givaren hade hemvist skall från den gåvoskatt som bestäms enligt dess lagstiftning avräkna ett belopp (häri inbegripet tidigare eller senare beräknat belopp) som erlagts i annan avtalslutande stat på grund av samma överföring av samma förmögenhetstillgång mellan samma personer och som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i denna andra stat.

c) De avräkningsbelopp som nämns i punkterna a) och b) skall emellertid inte överstiga den del av skatten i den förstnämnda avtalslutande staten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på de förmögenhetstillgångar för vilka avräkning skall medges.

d) Vid tillämpning av punkterna a) och b) anses en makes övertagande av ett gemensamt bo utan skifte (follesbo til hensidde i uskiftet bo) som en självständig överföring.

2. Om den avlidne eller gåvogivaren hade hemvist i Island eller Norge undanröjs dubbelbeskattningen på följande sätt:

a) Den avtalslutande stat där den avlidne hade hemvist vid dödsfallet skall undanta varje förmögenhetstillgång från arvsskatt vilken vid samma överföring av samma förmögenhetstillgång från samma person enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalslutande stat.

b) Den avtalslutande stat där givaren hade hemvist skall undanta varje förmögenhetstillgång från gåvoskatt vilken vid samma överföring av samma förmögenhetstillgång mellan samma personer enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalslutande stat.

c) En avtalslutande stat får alltid vid beräkning av skatten på varje annan tillgång i denna stat medräkna i beskattningsunderlaget de förmögenhetstillgångar som undantagits från beskattning.

3. I fråga om de förmögenhetstillgångar för vilka avräkning medges enligt stycke 1 eller som undantas från beskattning enligt stycke 2, medräknar varje stat vid bestämmandet av beskattningsunderlaget intäkter och utgifter i fråga om varje tillgång, häri inbegripet belopp som träder i stället för dessa tillgångar, enligt reglerna i sin egen lagstiftning.

Artikel 11

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalslutande stat skall, oavsett var han har hemvist, inte i annan

avtalslutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.

2. Statslös person med hemvist i en avtalslutande stat skall inte i någon av de avtalslutande staterna bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i staten i fråga under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förvarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet

Artikel 12

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att det i en eller flera avtalslutande stater har vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att nedföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalslutande stat där han har hemvist eller, i fall som avses i artikel 11 stycke 1, i den avtalslutande stat där han är medborgare. Sådan framställning skall göras inom tre år från den dag då han fick den första underrättelsen om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som stöder mot avtalet. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har lagt fram saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalslutande stater i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalslutande stater kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet eller för att genom särskild överenskommelse lösa frågor som —

utan att vara reglerade i avtalet — på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter som avses i artikel 2.

Innan beslut fattas i fråga som avses i första avsnittet, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalslutande stater, skall på begäran av den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 13

Medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsula:

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 14

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 stycke 1 a), under förutsättning att där påförs skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i avtalet. Sådan utvidgning gäller från den dag och med de ändringar och villkor, härin inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de avtalslutande staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om avtalet enligt artikel 16 upphör att gälla, skall, såvida inte annat överenskommit mellan de avtalslutande staterna, avtalet upphöra att gälla också beträffande varje område till vilket avtalet har utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 15

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettiande dagen efter den dag då samtliga avtalslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan avtalet trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser

a) i fråga om arvsskatt, på dödsfall som inträffar sextionde dagen efter den då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om gåvoskatt, på gåva för vilken skattskyldighet i en av de avtalslutande staterna inträder sextionde dagen efter den då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Nedannämnda avtal skall upphöra att vara tillämpliga på arv och gåvor på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt stycke 2:

Avtalet den 17 december 1949 mellan Konungariket Norge och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap;

Avtalet den 31 mars 1950 mellan Republiken Finland och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap;

Avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Danmark och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap med senare ändringar;

Avtalet den 29 mars 1954 mellan Republiken Finland och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap;

Avtalet den 18 juli 1955 mellan Konungariket Danmark och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap med senare ändringar;

Avtalet den 23 maj 1956 mellan Konungariket Danmark och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Dessa avtal upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda stycke blir tillämpligt.

4. Vidare skall det vid varje tidpunkt gällande avtalet mellan de nordiska länderna för att

undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet inte tillämpas i fråga om inkomstskatt på gåvor på vilka förevarande avtal är tillämpligt enligt stycke 2.

Artikel 16

Upphörande

En avtalslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av en tidrymd av fem år efter dagen för ikraftträdande av avtalet uppsäga avtalet genom skriftligt meddelande härom till det finska utrikesministeriet, som underrättar de övriga avtalslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalslutande stater

a) i fråga om arvsskatt, på dödsfall som inträffar sextionde dagen efter den då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

b) i fråga om gåvoskatt, på gåva för vilken skattskyldighet inträder i de berörda staterna sextionde dagen efter den då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befulmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

[For the signatures, see p. 158 of this volume — Pour les signatures, voir p. 158 du présent volume.]

[ICELANDIC TEXT — TEXTE ISLANDAIS]

SAMNINGUR MILLI DANMERKUR, FINNLANDS, ÍSLANDS,
NOREGS OG SVÍPJÓÐAR TIL AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN
ARFS OG GJAFAFJÁR

Ríkisstjórnir Danmerkur, Finnlands, Íslands, Noregs og Svíþjóðar,

sem æska þess að gera samning til að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á arf og gjafafé,

hafa orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. gr.

Arfur og gjafir sem samningurinn tekur til

Samningi þessum verður beitt að því er varðar:

- a) arf í þeim tilvikum er hinn látni var heimilisfastur í einu eða fleiri aðildarríkjanna þegar hann féll frá,
- b) gjafir milli manna þegar gefandi var heimilisfastur í einu eða fleiri aðildarríkjanna á þeim tíma er skattskylda stofnaðist.

2. gr.

Skattar sem samningurinn tekur til

1. Samningur þessi tekur til skatta af arfi og gjafafé sem lagðir eru á af aðildarríki án tillits til þess á hvern hátt þeir eru álagðir.

2. Til skatta á arf teljast allir skattar sem lagðir eru á arf, svo og aðrar eignayfurfærslur, þ. e. lífsgjafir og dánargjafir, sem samkvæmt löggjöf aðildarríkis hafa í för með sér skattskylda sem verður virk við andlát viðkomandi manns.

3. Til skatta af gjafafé teljast allir þeir skattar sem lagðir eru á eignayfurfærslur sem teljast lífsgjafir og ekki falla undir ákvæði 2. tl., en þó því aðeins að slíkar eignayfurfærslur eigi sér stað án endurgjalds eða án þess að fullt endurgjald komi fyrir.

4. Gildandi skattar sem samningurinn tekur til eru þessir:

- a) í Danmörku: erfðafjárskattur og gjafaskattur auk tekjuskatts af gjafafé;
- b) í Finnlandi: erfðafjárskattur og gjafaskattur, svo og útsvar til sveitarfélaga í þeim mæli sem það er lagt á eignaverðmæti sem hverfa til aðila sem arfshluti, framlag eða umbun samkvæmt 8. kafla erfðalaga á grundvelli erfðaskrár eða gjafar;
- c) Á Íslandi: erfðafjárskattur og tekjuskattur af gjafafé;
- d) í Noregi: erfðafjárskattur og gjafaskattur;
- e) í Svíþjóð: erfðafjárskattur og gjafaskattur.

5. Samningurinn tekur einnig til skatta sömu eða svipaðrar tegundar sem lagðir verða á eftir undirritun þessa samnings til viðbótar eða í staðinn fyrir núgildandi skatta. Þær stjórnvöld í aðildarríkjunum skulu gefa hvert öðru upplýsingar um allar meiri háttar breytingar sem gerðar verða á skattalöggjöf hvers aðildarríkis um sig.

6. Samningurinn tekur ekki að því er neitt aðildarríkjanna varðar til sérstakra skatta á happdrætti eða veðmál, gjalda sem tekin eru af skjölum (stimpilgjöld) eða gjalda sem tekin eru í tengslum við skipti dánarbúa (skiptagjöld). Hann tekur heldur ekki til tekjuskatts sem lagður er á hagnað sem samkvæmt löggjöf aðildarríkis myndast við yfirfærslur, né til skatta eða gjalda sem lagð eru á til að veða upp á móti áður leyfðum rétti til frádráttar vegna þess hagnaðar við ákvörðun tekjuskattsstofns.

3. gr.

Almennar skilgreiningar

1. Í samningi þessum merkja neðangreind hugtök eftirfarandi, nema annað leiði af samhenginu:

- a) "aðildarríki" merkir Danmörku, Finnland, Ísland, Noreg og Svíþjóð;

"Danmörk" tekur ekki til Færeyja og Grænlands;
 "Finnland" tekur ekki til landsvæðisins Álands að því er varðar finnskt útsvar til sveitarfélaga;
 "Noregur" tekur ekki til Svalbarða (þ. m. t. Bjarnarey), Jan Mayen og norskra svæða ("biland") utan Evrópu;

- b) "arfur" merkir öll eignaverðmæti sem við yfirfærslu eru háð þess konar skatti af arfi sem samningur þessi tekur til;
- c) "gjafafé" merkir öll eignaverðmæti sem við yfirfærslu eru háð þess konar skatti af gjafafé sem samningur þessi tekur til;
- d) "ríkisborgari" merkir mann sem á ríkisfang í aðildarríki, svo og lögaðila eða önnur samtök sem stofnað er til samkvæmt löggjöf aðildarríkis;
- e) "bær stjórnvöld" merkir:
- 1) Í Danmörku: skattamálaráðherra;
  - 2) Í Finnlandi: fjármálaráðuneytið;
  - 3) Á Íslandi: fjármálaráðherra að því er snertir gjafafé og félagsmálaráðherra að því er snertir arf;
  - 4) Í Noregi: fjármála- og tollaráðuneytið;
  - 5) Í Svíþjóð: fjármálaráðherra;

eða annað stjórnvald í hverju þessara ríkja sem falið er að annast málefni varðandi samninginn.

2. Við heitingu aðildarríkis á samningnum skal, nema annað leiði af samhenginu, sérhvert hugtak sem ekki er skilgreint í samningnum hafa þá merkingu sem hugtakið hefur samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkis varðandi þá skatta sem samningurinn tekur til.

4. gr.

Heimilisfesti

1. Í samningi þessum merkir hugtakið "aðili heimilisfastur í aðildarríki" sérhvern þann aðila sem létur eftir sig arf eða innir af hendi gjöf sem greiða ber skatt af í viðkomandi aðildarríki samkvæmt löggjöf þess vegna heimilisfesti, búsetu eða annarrar hliðstæðrar viðmiðunar eða ríkisfangs. Hugtakið tekur hins vegar ekki til aðila í þeim tilvikum sem skattskylda í því ríki takmarkast við eignaverðmæti sem þar eru.

2. Þegar maður telst heimilisfastur í fleiri en einu aðildarríki samkvæmt 1. tl. skal heimilisfesti hans ákvörðuð eftir neðangreindum reglum:

- a) Maður telst heimilisfastur í því ríki þar sem hann á fast heimili; eigi hann fast heimili í fleiri ríkjum en einu telst hann heimilisfastur í því ríki sem hann er nánast tengdur persónulega eða fjárhagslega (miðstöð persónuhagsmuna);
  - b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvaða ríki maður hefur miðstöð persónuhagsmuna sinna eða ef hann á ekki fast heimili í neinu ríkjanna telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði;
  - c) ef maður dvelst að jafnaði í fleiri en einu ríkjanna eða dvelst ekki að jafnaði í neinu þeirra telst hann heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang;
  - d) ef maður á ríkisfang í fleiri en einu ríkjanna eða í engu þeirra skulu þær stjórnvöld hlutadeigandi aðildarríkja leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.
3. Ef maður er:
- a) ríkisborgari í aðildarríki án þess að eiga ríkisfang í öðru aðildarríki;
  - b) heimilisfastur samkvæmt 1. tl. í báðum þessum ríkjum vegna annarrar ástæðu en ríkisfangs; og
  - c) hefur verið heimilisfastur samkvæmt 1. tl. í því ríki, sem hann á ekki ríkisfang í, skemur en fimm ár samanlagt (hér reiknast með tilfallandi fjarviðir) á síðustu sjö árum, skal hann þrátt fyrir ákvæði 2. tl. teljast heimilisfastur í því ríki þar sem hann á ríkisfang.

5. gr.

Fasteignir

1. Fasteign sem fellur í arf eftir mann, sem á dánardegi var heimilisfastur í öðru aðildarríki en því sem fasteignin er í, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Ef fasteign er yfirfærð sem gjöf frá aðila sem er heimilisfastur í aðildarríki á þeim tíma er skattskylda stofnast vegna gjafarinnar, en fasteignin er í öðru aðildarríki, má skattleggja hana í síðarnefnda ríkinu.
3. a) Hugtakið "fasteign" hefur, nema annað leiði af ákvæðum staflíðar b), sömu merkingu og hugtakið

hefur samkvæmt löggjöf þess aðildarríkis þar sem fasteignin er.

- b) Hugtakið felur þó í öllum tilvikum í sér fylgifié með fasteign, áhöfn og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnýtingu, byggingar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt reglum einkamálaréttarins, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegrar eða fastrar þóknunar sem endurgjald fyrir hagnýtingu á eða rétt til hagnýtingar á nánum, lindum eða öðrum náttúruauðefnum.

4. Yfirfærslu arfs eða gjafar sem fólgin er í hlutabréfum eða öðrum eignarhlutum í félagi sem hefur í raun það meginmarkmið að eiga fasteign má skattleggja í því aðildarríki þar sem sú fasteign er sem félagið á.

5. Ákvæði 1. - 4. tl. gilda einnig um fasteign í eigu fyrirtækis og fasteign sem hagnýtt er við sjálfstæða starfsemi.

6. gr.

Fjármunir sem tengjast fastri atvinnustöð eða föstum stað

1. Nú yfirfærast eignaverðmæti fyrirtækis sem arfur eftir mann, sem á dánardegi var heimilisfastur í aðildarríki, og þessi verðmæti eru hluti af fastri atvinnustöð í öðru aðildarríki og má þá skattleggja þau í síðarnefnda ríkinu.

2. Nú yfirfærast fjárverðmæti fyrirtækis sem gjöf frá aðila sem er heimilisfastur í aðildarríki þegar skattskylda stofnast vegna gjafarinnar, en þessi verðmæti eru hluti fastrar atvinnustöðvar í öðru aðildarríki, og má þá skattleggja þau í síðarnefnda ríkinu.

3. Í samningi þessum merkir "föst atvinnustöð" fasta atvinnustofnun þar sem starfsemi fyrirtækis fer fram að öllu eða nokkru leyti.

4. Hugtakið "föst atvinnustöð" merkir einkum:

- a) aðsetur framkvæmdastjórnar;
- b) útibú;
- c) skrifstofu;
- d) verksmíðju;
- e) verkstæði; og
- f) námu, olíu- eða gaslind, grjótnámu eða annan stað þar sem náttúruauðafi eru nýtt.

5. Byggingar-, mannvirkja-, samsetningar- eða uppsetningarframkvæmd eða starfsemi, sem felur í sér hönnun, eftirlit, ráðgjöf eða aðra aðstoð eða framlag starfslíðs í sambandi við slíka framkvæmd, telst því aðeins föst atvinnustöð að framkvæmdin eða starfsemin vari lengur en tólf mánuði í aðildarríki.

6. Við ákvörðun þess tímabils sem um ræðir í 5. tl. skoðast starfsemi, sem rekin er af fyrirtæki sem tengt er öðru fyrirtæki, vera rekin af því fyrirtæki sem það er tengt, svo framarlega sem starfsemin er að verulegu leyti sams konar og sú starfsemi sem síðarnefnda fyrirtækið rekur og starfsemi beggja fyrirtækjanna tengist sömu framkvæmdinni. Fyrirtæki teljast tengd ef annað fyrirtækið tekur þeint eða óþeint þátt í stjórn eða yfirlýðingum hins fyrirtækisins eða á verulegan hluta af fjármagni þess fyrirtækis eða ef somu aðilar taka þeint eða óþeint þátt í stjórn eða yfirlýðingum beggja fyrirtækjanna eða eiga verulegan hluta af fjármagni þessara fyrirtækja.

7. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar tekur hugtakið "föst atvinnustöð" ekki til:

- a) nýtingar aðstoðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum í eigu fyrirtækisins;
- b) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til geymslu, sýningar eða afhendingar;
- c) birgðahalds á vörum í eigu fyrirtækisins sem eingöngu eru ætlaðar til vinnslu hjá öðru fyrirtæki;
- d) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð við vörukaup eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið;
- e) fastrar atvinnustofnunar sem eingöngu er notuð til að annast sérhverja aðra undirbúnings- eða aðstoðarstarfsemi fyrir fyrirtækið;
- f) fastrar atvinnustofnunar sem nýtt er eingöngu til að samþæfa starfsemi sem fellur undir staflíði a) - e), enda felist öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu atvinnustofnun vegna þessarar samþæfingar í undirbúnings- eða aðstoðarstörfum.

8. Eignaverðmæti sem falla í arf eftir mann, sem við andlátíð var heimilisfastur í einu aðildarríki, og tengd eru föstum stað í öðru aðildarríki, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

9. Ef eignaverðmæti eru afhent sem gjöf frá aðila, sem á heimilisfesti í aðildarríki á þeim tíma er skattskylda

stofnast vegna gjafarinnar, en verðmáttin eru tengd fostum stað í öðru aðildarríki, má skattleggja þau í síðarnefnda ríkinu.

10. "Fastur staður" merkir stað sem að staðaldri er til umráða til starfrækslu sjálfstæðrar atvinnustarfsemi eða svipaðrar starfrækslu.

11. Þrátt fyrir ákvæði 1. - 10. tl. gildir 5. gr. um fasteignir.

7. gr.

Aðrar eignir

1. Eignaverðmátt, sem 5. og 6. gr. taka ekki til og sem falla í arf eftir mann sem á dánardegi er heimilisfastur í aðildarríki, má aðeins skattleggja í því ríki, óháð því hvar þau eru núður komin.

2. Eignaverðmátt, sem 5. og 6. gr. taka ekki til og sem afhent eru sem gjöf frá aðila sem er heimilisfastur í aðildarríki þegar skattskylda stofnast, má aðeins skattleggja í því ríki, óháð því hvar þau eru núður komin.

8. gr.

Skattlagningarrettur til vara

1. Nú getur aðildarríki ekki nýtt rétt sinn til skattlagningar samkvæmt 5. - 7. gr. og sú aðstaða hefði í för með sér að yfirfærsla tiltekinna eignaverðmáta yrði ekki skattlögð í neinu aðildarríkjanna og getur þá annað aðildarríki lagt skatt á yfirfærsluna ef skattleysi stafar af því að:

- a) fyrrnefnda ríkið hefur ekki heimild samkvæmt eigin löggjöf um landfræðileg takmörk skattskyldu til þess að leggja skatt á eignir sem um er að ræða, eða
- b) fyrrnefnda ríkið hefur ekki heimild til skattlagningar samkvæmt eigin löggjöf vegna persónulegra tengsla.

2. Ef fleiri en eitt aðildarríki geta lagt á skatt samkvæmt 1. tl. gilda eftirfarandi reglur um það hvert þeirra hafi rétt til skattlagningar:

- a) Ríkið þar sem arfleifandi eða gefandi var heimilisfastur hefur rétt til skattlagningar.

- b) Ef það aðildarríki þar sem arfleifandi eða gefandi var heimilisfastur getur ekki nýtt sér rétt til skattlagningar á það ríki rétt til skattlagningar þar sem arftakinn eða gjafþeginn var heimilisfastur.
- c) Nú er ekki unnt að ákveða á grundvelli reglnanna í staflinum a) eða b) hvert af ríkjunum geti lagt á skatt og skulu þá bær stjórnvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.

9. gr.

Ákvörðun gjaldstofna og frádráttur

1. Við ákvörðun gjaldstofna skal hvert aðildarríki meta eignir samkvæmt eigin löggjöf. Á sama hátt heimilar hvert ríki frádrátt samkvæmt eigin löggjöf.
2. Við ákvörðun gjaldstofna skal hvert ríki taka tillit til tekna og útgjalda vegna hvers konar eignaverðmæta, þ. m. t. fjárhæðir sem komið hafa í stað slíkra verðmæta, samkvæmt eigin löggjöf.

10. gr.

Aðferð til að komast hjá tvísköttun

1. Hafi arfleifandi eða gefandi verið heimilisfastur í Danmörku, Finnlandi eða Svíþjóð er komist hjá tvísköttun með eftirfarandi hætti:
  - a) Aðildarríkið þar sem arfleifandi var heimilisfastur á dánardagri skal, þegar það leggur á erfðafjárskatt samkvæmt eigin löggjöf, draga frá fjárhæð (þ. á m. áður eða síðar reiknaðar fjárhæðir), sem greidd hefur verið í öðru aðildarríki í tengslum við sömu yfirfærslu á sömu eignaverðmætum frá sama manni og sem heimilt er að skattleggja í síðarnefnda ríkinu samkvæmt ákvæðum þessa samnings.
  - b) Aðildarríkið þar sem gefandi var heimilisfastur skal, þegar það leggur skatt á gjafafé samkvæmt eigin löggjöf, draga frá fjárhæð (þ. á m. áður eða síðar reiknaðar fjárhæðir), sem greidd hefur verið í öðru aðildarríki í tengslum við sömu yfirfærslu milli sömu aðila á sömu eignaverðmætum og sem heimilt er að skattleggja í síðarnefnda ríkinu samkvæmt ákvæðum þessa samnings.

- c) Frádráttur samkvæmt a) og b) liðum þessa tölulíðar getur þó í engu tilviki orðið hærrí en sá hluti skattsins í fyrrnefnda aðildarríkinu, eins og hann reiknast áður en nokkurt tillit er tekið til frádráttar, vegna þeirra eignaverðmæta sem frádrátturinn varðar.
- d) Það skal metið sem sjálfstæð eignayfirfærsla samkvæmt stafliðum a) og b) þegar langlífari maki fær eignaráð bús á grundvelli leyfis til setu í óskiptu húsi.

2. Hafi arfleifandi eða gefandi verið heimilisfastur á Íslandi eða í Noregi er komist hjá tvísköttun með eftirfarandi hætti:

- a) Aðildarríkið þar sem arfleifandi var heimilisfastur á dánardægri skal undanþiggja eignaverðmæti erfðafjárskatti sem í tengslum við sömu yfirfærslu á sömu eignaverðmætum frá sama manni má skattleggja í öðru aðildarríki samkvæmt ákvæðum samnings þessa.
- b) Aðildarríkið þar sem gefandi var heimilisfastur skal undanþiggja eignaverðmæti gjafaskatti sem í tengslum við sömu eignayfirfærslu milli sömu aðila á sömu eignaverðmætum má skattleggja í öðru aðildarríki samkvæmt ákvæðum samnings þessa.
- c) Aðildarríkið getur í öllum tilvikum við álagningu skatts á önnur eignaverðmæti í því ríki talið eignaverðmæti, sem undanþegin eru í því ríki, með þegar gjaldstofnar eru ákveðnar.

3. Að því er þau eignaverðmæti varðar sem frádráttarákvæði 1. t.l. taka til eða eru undanþegin skattskyldu samkvæmt 2. t.l. tekur hvert ríki við ákveðun gjaldstofna tillit til tekna og gjalda varðandi hvers kyns verðmæti, þ. m. t. fjárhæðir sem komið hafa í stað þessara verðmæta, samkvæmt eigin löggjöf.

11. gr.

Jafnrétti

1. Ríkisborgari aðildarríkis skal, án tillits til þess hvar hann er heimilisfastur, ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í öðru aðildarríki en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður.

2. Ríkisfangslaus maður heimilisfastur í aðildarríki skal ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því

sambandi í neinu aðildarríkjanna en ríkisborgarar viðkomandi ríkis sæta eða gætu sætt við sömu aðstæður.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. gilda ákvæði þessarar greinar um hvers konar skatta, hverju nafni sem þeir nefnast.

12. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags

1. Þegar aðili telur að eitt eða fleiri aðildarríkjanna geri ráðstafanir sem leiði til eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að fara sér í nyt réttarúrræði sem löggjof þessara ríkja kveða á um, lagt málið fyrir bært stjórnvald í því aðildarríki þar sem hann er heimilisfastur eða, svo framarlega sem málefnið fellur innan ákvæða 1. tl. 11. gr., í því aðildarríki þar sem hann er ríkisborgari. Skal leita úrlausnar innan þriggja ára frá þeim degi sem hann fékk fyrst vitneskju um þá ráðstofun sem hefur í for með sér skattlagningu sem hann telur ekki vera í samræmi við ákvæði samningsins.

2. Ef bært stjórnvald telur að mótmælin séu á rökum reist en getur þó ekki sjálfst leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í öðru aðildarríki sem málið varðar, í því skyni að komast verði hjá skattlagningu sem ekki er í samræmi við samninginn. Hafi mótmæli verið borin fram við bært stjórnvald í ríki sem ekki er sjálfst málsaðili skal það bera stjórnvald framsenda málið til bæs stjórnvalds í einhverju þeirra ríkja sem málið varðar.

3. Í því tilvikum að upp rísi erfiðleikar eða vandamál milli aðildarríkja varðandi túlkun eða beitingu ákvæða samningsins skulu bær stjórnvald í þeim ríkjum ráðgast sín í milli til þess að reyna að leysa málið með sérstoku samkomulagi. Bær stjórnvald í aðildarríkjunum geta einnig ráðgast sín í milli til að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem samningurinn nær ekki til eða til að leysa með sérstoku samkomulagi atriði sem ekki eru fastar reglur um í samningnum en geta komið upp í sambandi við skatta samkvæmt 2. gr. vegna mismunandi grundvallarreglna hlutaðeigandi ríkja við útreikning skatta eða af öðrum ástæðum.

Áður en ákvörðun er tekin í máli sem fellur undir 1. mgr. skal tilkynna bærum stjórnvöldum í öðrum aðildarríkjum sem fyrst niðurstöður málsumleitana sem þar um ræðir. Telji bært stjórnvald í aðildarríki að samningaumleitunir skuli fara fram milli bærra stjórnvalda í öllum aðildarríkjunum skulu slíkar umleitunir fara fram án tafar að beiðni bærs stjórnvalds í því aðildarríki.

13. gr.

Sendiráðsmenn og starfsmenn ræðisstofnunar

Ákvæði samnings þessa skulu ekki hafa áhrif á skattávilnanir sem sendiráðsmenn eða starfsmenn ræðisstofnunar njóta samkvæmt almennum þjóðréttarreglum eða ákvæðum sérstakra samninga.

14. gr.

Landfræðileg rýmkun

1. Rýmka má gildissvið samnings þessa, annaðhvort í heild eða með nauðsynlegum breytingum, þannig að hann nái til svæða sem undanþegin eru gildissviði samningsins samkvæmt ákvæðum a)-liðar 1. tl. 3. gr. á þeim grundvelli að þar séu lagðir á skattar sem eru sams konar eða í meginatriðum svipaðir þeim sköttum sem samningurinn tekur til. Allar slíkar rýmkanir skulu gilda frá þeim degi og með þeim breytingum og skilyrðum, að meðtöldum uppsagnarákvæðum, sem sérstaklega yrði samið um milli aðildarríkjanna með erindaskiptum eftir diplómatisfum leiðum.

2. Verði samningurinn felldur úr gildi samkvæmt 16. gr. skal hann einnig falla úr gildi varðandi hvert það svæði sem hann hefur verið látinn ná til vegna rýmkunar samkvæmt þessari grein nema aðildarríki hafi komið sér saman um annað.

15. gr.

Gildistaka

1. Samningur þessi öðlast gildi á þrítugasta degi eftir þann dag er öll aðildarríkin hafa tilkynnt finnska utanríkisráðuneytinu að samningurinn hafi verið staðfestur. Finnska utanríkisráðuneytið tilkynnir öðrum aðildarríkjum um móttöku þessara tilkynninga og um þann dag sem samningurinn tekur gildi.

2. Eftir að samningurinn hefur öðlast gildi skal ákvæðum hans beitt:

- a) að því er tekur til erfðafjárskatts, um dánarbú þeirra sem andast á sextugasta degi eftir þann dag, sem samningurinn öðlast gildi, og síðar;
- b) að því er tekur til gjafaskatts, um gjafaskatts-skyldu sem stofnast í einu aðildarríkjanna á

sextugasta degi eftir þann dag, sem samningurinn
öðlaðist gildi, og síðar.

3. Neðangreindir samningar skulu hætta að gilda um arf og
gjafafé sem samningur þessi tekur til samkvæmt 2. tl.:

Samningur frá 17. desember 1949 milli Konungsríkisins
Noregs og Konungsríkisins Svíþjóðar til að komast hjá
tvísköttun varðandi skatta af erfðafé;

Samningur frá 31. mars 1950 milli Lýðveldisins
Finnlands og Konungsríkisins Svíþjóðar til að komast
hjá tvísköttun varðandi skatta af erfðafé;

Samningur frá 27. október 1953 milli Konungsríkisins
Danmerkur og Konungsríkisins Svíþjóðar til að komast
hjá tvísköttun varðandi skatta af erfðafé, með síðari
breytingum;

Samningur frá 29. mars 1954 milli Lýðveldisins
Finnlands og Konungsríkisins Noregs til að komast hjá
tvísköttun varðandi erfðafé;

Samningur frá 18. júlí 1955 milli Konungsríkisins
Danmerkur og Lýðveldisins Finnlands til að komast hjá
tvísköttun varðandi erfðafé, með síðari breytingum;

Samningur frá 23. maí 1956 milli Konungsríkisins
Danmerkur og Konungsríkisins Noregs til að komast hjá
tvísköttun á erfðafé.

Þessir samningar falla úr gildi við síðustu tímamörk
þegar núverandi samningi samkvæmt tilvitnuðum tölulíð skal
beitt.

4. Ennfremur skal samningi, sem á hverjum tíma gildir
milli Norðurlanda til að komast hjá tvísköttun að því er
varðar skatta á tekjur og eignir, ekki beitt að því er
varðar tekjuskatt á gjafafé sem þessi samningur tekur til
samkvæmt 2. tl.

16. gr.

Uppsögn

Aðildarríki getur í síðasta lagi 30. júní á sérhverju
almanaksári, sem hefst eftir að liðin eru fimm ár frá
gildistokudegi samnings þessa, sagt honum upp með skriflegri
tilkynningu þess efnis til finnska utanríkisráðuneytisins,
sem tilkynnir hinum aðildarríkjunum um móttöku slíkrar
tilkynningar og um efnis hennar. Hafi ákvæðanna um
uppsagnartíma verið gætt fellur samningurinn úr gildi í

samskiptum milli þess ríkis sem sagt hefur honum upp og annarra aðildarríkja:

- a) að því er tekur til erfðafjárskatts, um dánarbú þeirra sem andast á sextugasta degi eftir þann dag er finnska utanríkisráðuneytið veitti tilkynningu um uppsögn viðtöku, eða síðar;
- b) að því er tekur til gjafaskatts, um gjafaskattskyldu sem stofnað í hlutaðeigandi ríkjum á sextugasta degi eftir þann dag er finnska utanríkisráðuneytið veitti tilkynningu um uppsögn viðtöku, eða síðar.

Frumrit samnings þessa skal varðveitt í finnska utanríkisráðuneytinu sem sendir hinum aðildarríkjunum staðfest afrit af því.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúar, sem til þess höfðu fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjort í Helsinki hinn 12. september 1989 í einu eintaki á dönsku, finnsku, íslensku, norsku og sænsku og eru sænsku textarnir tveir, annar fyrir Finnland og hinn fyrir Svíþjóð, og skulu allir textar jafngildir.

[For the signatures, see p. 158 of this volume — Pour les signatures, voir p. 158 du présent volume.]

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

OVERENSKOMST MELLOM DANMARK, FINLAND, ISLAND,
NORGE OG SVERIGE TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBE-
SKATNING MED HENSYN TIL SKATTER AV ARV OG GAVER

Regjeringene i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, som ønsker å inngå en overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av arv og gaver er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

ARV OG GAVER SOM OVERENSKOMSTEN OMFATTER

Denne overenskomst får anvendelse på

- a) arv, når avdøde ved dødsfallet var bosatt i en eller flere av de kontraherende stater;
- b) gaver mellom fysiske personer, når giveren på tidspunktet for skattepliktens inntreden var bosatt i en eller flere av de kontraherende stater.

Artikkel 2

DE SKATTER SOM OVERENSKOMSTEN OMFATTER

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av arv og gave som utskrives for regning av en kontraherende stat, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.

2. Som skatter av arv anses alle skatter som utskrives på arv samt andre overføringer av formuesgoder inter vivos eller mortis causa og som ved en persons død utskrives på overføring av formuesgoder i henhold til en kontraherende stats lovgivning.
3. Som skatter på gaver anses alle skatter som utskrives ved overføring av formuesgoder inter vivos i den utstrekning de ikke er omfattet av punkt 2, men bare i den utstrekning slik overføring skjer vederlagsfritt, eller mot vederlag som er mindre enn fullt vederlag.
4. De skatter som for tiden utskrives og som kommer inn under overenskomsten er:
  - a) i Danmark: arveavgift og gaveavgift samt inntektsskatt på gavers verdi;
  - b) i Finland: arveskatt og gaveskatt samt kommunalskatt i den utstrekning denne utskrives på formuesgoder som mottas ved arv, som bidrag eller godtgjørelse som omhandles i kap. 8 i arveloven, på grunn av testamente eller som gaver;
  - c) i Island: arveskatt og inntektsskatt på gavers verdi;
  - d) i Norge: arveavgift og gaveavgift;
  - e) i Sverige: arveskatt og gaveskatt.

5. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst blir utskrevet i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal underrette hverandre om vesentlige endringer som er foretatt i de respektive staters skattelovgivning.

6. Overenskomsten får ikke i noen av de kontraherende stater anvendelse på særskilte skatter av lotteri- og veddemålsgevinster, dokumentavgift (stempelavgift) eller gebyr i forbindelse med behandling av dødsboer ("skifteavgifter"). Den får heller ikke anvendelse på inntektsskatt som utskrives på fortjeneste som i henhold til en kontraherende stats lovgivning oppstår i forbindelse med overføringer eller på skatter og avgifter, som utskrives på grunn av en tidligere fradragsrett ved inntektsfastsettelsen.

Artikkel 3

ALMINNELIG DEFINISJONER

1. Når ikke annet fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:
  - a) "kontraherende stat" betyr Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige

"Danmark" omfatter ikke Færøyene og Grønland;
"Finland" omfatter ikke landområdet Åland for

så vidt angår den finske kommunalskatten ;
"Norge" omfatter ikke Svalbard (herunder
Bjørnøya), Jan Mayen og de norske områder
("biland") utenfor Europa;

- b) "arv" betyr alle formuesgoder som ved overføring er undergitt en slik skatt på arv som er omfattet av denne overenskomst;
- c) "gave" betyr alle formuesgoder som ved overføring er undergitt en slik skatt på gave som er omfattet av denne overenskomst;
- d) "statsborger" betyr enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat og juridisk person eller annen sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;
- e) "kompetent myndighet" betyr:
  - 1) i Danmark: skatteministeren;
  - 2) i Finland: finansministeriet;
  - 3) i Island: finansministeren når det gjelder gave og sosialministeren når det gjelder arv;
  - 4) i Norge: finans- og tolldepartementet;
  - 5) i Sverige: finansministeren;

eller den myndighet i enhver av disse stater, som har fullmakt til å behandle spørsmål vedrørende overenskomsten.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse av overenskomsten skal ethvert uttrykk som ikke er definert i den, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som overenskomsten får anvendelse på.

Artikkel 4

SKATTEMESSIG BOPEL

1. I denne overenskomst betyr uttrykket "person bosatt i en kontraherende stat" enhver person etter hvem arv eller gave i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, eller ethvert annet lignende kriterium eller på grunnlag av dennes statsborgerskap. Uttrykket omfatter imidlertid ikke en person hvis skatteplikt til denne stat er begrenset til formuesgoder som befinner seg der.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i flere kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
  - a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i flere stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);

- b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;
- c) hvis han har vanlig opphold i flere stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger av flere stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de berørte kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Hvis en fysisk person

- a) er statsborger i en kontraherende stat uten å være det i en annen kontraherende stat; og
- b) ifølge punkt 1 er bosatt i begge disse stater på annet grunnlag enn statsborgerskap; samt
- c) ifølge punkt 1, har vært bosatt i den stat hvor han ikke er statsborger tilsammen mindre enn 5 år (herunder medregnet perioder av kortvarig fravær) i løpet av de siste 7 år, skal han, uansett punkt 2, anses for å være bosatt i den stat hvor han er statsborger.

Artikkel 5

FAST EIENDOM

1. Fast eiendom som overføres som arv etter en person som ved dødsfallet var bosatt i en kontraherende stat, og som er beliggende i en annen kontraherende stat kan, skattlegges i denne annen stat.
2. Fast eiendom som overføres som gave fra en person som ved skattepliktens inntreden er bosatt i en kontraherende stat, og som er beliggende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
3. a) Uttrykket "fast eiendom" skal, når ikke noe annet fremgår av bestemmelsen i underpunkt b), ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

b) Uttrykket "fast eiendom" omfatter imidlertid alltid tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som benyttes i land- og skogbruk, bygninger, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder eller andre naturforekomster.

4. Overføringer ved arv eller gave av aksjer eller andre andeler i et selskap, hvis hovedsaklige formål er å eie fast eiendom, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor selskapets faste eiendom er beliggende.
5. Bestemmelsene i punktene 1-4 får også anvendelse på fast eiendom som tilhører et foretagende og på fast eiendom som benyttes under utøvelse av selvstendige personlige tjenester (fritt yrke).

Artikkel 6

FORMUE SOM ER KNYTTET TIL ET FAST DRIFTSSTED ELLER ET FAST STED

1. Et foretagendes formuesgoder som overføres som arv etter en person som ved dødsfallet var bosatt i en kontraherende stat, og som er en del av et fast driftssted beliggende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Et foretagendes formuesgoder som overføres som gave etter en person som ved skattepliktens inntrøden er bosatt i en kontraherende stat, og som er en del av et fast driftssted beliggende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
3. Uttrykket "fast driftssted" betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretagendes virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

4. Uttrykket "fast driftssted" omfatter særlig:
- a) et sted hvor foretaget har sin ledelse;
  - b) en filial;
  - c) et kontor;
  - d) en fabrikk;
  - e) et verksted, og
  - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
5. Et bygnings-, anleggs-, installasjons- eller monteringsprosjekt, eller virksomhet som består av planlegging, overvåkning, rådgivning eller annen hjelpende personalinnsats i forbindelse med slikt prosjekt utgjør et fast driftssted, men bare dersom prosjektet eller virksomheten varer mer enn tolv måneder i en kontraherende stat.
6. Ved beregning av den tid som omhandles i punkt 5 anses virksomhet, som utøves av et foretagende som har interessefelleskap med et annet foretagende, for utøvet av det foretagende som det har interessefelleskap med, hvis virksomheten i vesentlig grad er av samme art som den virksomhet som det sistnevnte foretagende utøver og begge foretagenders virksomhet gjelder samme prosjekt. Foretagender anses for å ha interessefelleskap

hvis det ene foretagendet direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av det andre foretagendet eller eier en vesentlig del av dette foretagendes kapital, eller hvis samme personer direkte eller indirekte deltar i ledelsen eller kontrollen av begge foretagender eller eier en vesentlig del av disse foretagenders kapital.

7. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, skal uttrykket "fast driftssted" ikke anses å omfatte
- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;
  - b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
  - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretagendet utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
  - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretagendet;
  - e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive annen virksomhet som for foretagendet er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;

- f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som nevnt i underpunktene a) - e), forutsatt at resultatet av det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.
8. Formuesgoder som overføres som arv fra en person som ved dødsfallet var bosatt i en kontraherende stat og som hører til et fast sted som er beliggende i en annen stat, kan skattlegges i denne annen stat.
9. Formuesgoder som overføres som gave fra en person som ved tidspunktet for skattepliktens inntreden var bosatt i en kontraherende stat og som hører til et fast sted som er beliggende i en annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
10. "Fast sted" betyr et sted som regelmessig står til rådighet for utøvelse av fritt yrke eller annet selvstendig arbeid av lignende karakter.
11. Uansett punktene 1-10 omfattes fast eiendom av artikkel 5.

Artikkel 7

ANNEN FORMUE

1. Formuesgode som ikke er omhandlet i artiklene 5 og 6, og som overføres som arv etter en person som ved dødsfallet var bosatt i en kontraherende stat skal, uansett hvor det befinner seg, bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Formuesgode som ikke er omhandlet i artiklene 5 og 6 og som overføres som gave fra en person som ved skattepliktens inntreden er bosatt i en kontraherende stat skal, uansett hvor det befinner seg, bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 8

SUBSIDIÆR BESKATNINGSRETT

1. Dersom en kontraherende stat ikke kan utnytte sin rett til å skattlegge etter artiklene 5 - 7, og dette medfører at et formuesgode ikke kan skattlegges i noen av de kontraherende stater, kan en annen kontraherende stat skattlegge, såfremt den manglende utnyttelse av beskatningsretten skyldes;
  - a) at den førstnevnte stat ikke har hjemmel til å skattlegge på grunn av sin interne lovgivning om skattepliktens territoriale avgrensning; eller skyldes

- b) at den førstnevnte stat ikke har hjemmel til å skattlegge på grunn av sin interne lovgivning om skatteplikt på grunn av personlig tilknytning.
2. Hvis flere stater kan skattlegge under henvisning til punkt 1, gjelder følgende med hensyn til hvilken av disse som har rett til å skattlegge:
- a) Den kontraherende stat hvor avdøde eller gavegiver var bosatt har rett til å skattlegge.
- b) Dersom den kontraherende stat hvor avdøde eller gavegiver var bosatt ikke kan utnytte sin rett til å skattlegge, har den stat hvor mottaker var bosatt rett til å skattlegge.
- c) Dersom det på grunnlag av reglene i underpunktene a) og b) ikke kan avgjøres hvilken kontraherende stat som kan skattlegge, skal de kompetente myndigheter i de berørte kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

Artikkel 9

VERDSETTELSE OG FRADRAK

1. Ved fastsettelsen av beregningsgrunnlaget for skatten (avgiftsgrunnlaget) skal hver kontraherende stat vurdere formuesgodene i henhold til

sin interne lovgivning. På samme måte innrømmer hver kontraherende stat fradrag i henhold til sin interne lovgivning.

2. Ved fastsettelsen av beregningsgrunlaget for skatten (avgiftsgrunlaget), skal hver stat i henhold til sin interne lovgivning medregne inntekter og utgifter vedrørende de enkelte formuesgoder, herunder beløp som trer i stedet for disse.

Artikkel 10

METODE TIL UNNGÅELSE AV DOBBELTBESKATNING

1. Dersom avdøde eller gavegiver var bosatt i Danmark, Finland eller Sverige, unngås dobbeltbeskatning på følgende måte:
  - a) Den kontraherende stat hvor avdøde var bosatt ved dødsfallet, skal i den arveskatt som beregnes i henhold til dens lovgivning, innrømme fradrag for beløp (herunder tidligere eller senere beregnede beløp) som er betalt i en annen kontraherende stat i anledning samme overføring av samme formuesgode fra samme person, og som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i denne annen stat.
  - b) Den kontraherende stat hvor giveren var bosatt, skal i den gaveskatt som beregnes i henhold til dens lovgivning, innrømme frad-

rag for beløp (herunder tidligere eller senere beregnede beløp) som er betalt i en annen kontraherende stat i anledning samme overføring av samme formuesgode mellom samme personer, og som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i denne annen stat.

- c) Fradragsbeløpet i henhold til underpunkt a) og b) skal imidlertid ikke overstige den del av skatten i den førstnevnte kontraherende stat, beregnet før slikt fradrag er gitt, som svares av det formuesgode for hvilket fradrag skal gis.
  - d) Ved anvendelse av punktene a) og b) ansees en ektefelles overtagelse av felles bo uten skifte (fellesbo som overtas uskiftet) som en selvstendig overføring.
2. Hvis avdøde eller gavegiver var bosatt i Island eller Norge unngås dobbeltbeskatning på følgende måte:
- a) Den kontraherende stat hvor avdøde var bosatt ved dødsfallet, skal fritta ethvert formuesgode for arveskatt som i anledning av overføring av samme formuesgode fra samme person og i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst, kan skattlegges i en annen kontraherende stat.

- b) Den kontraherende stat hvor giveren var bosatt, skal fritta ethvert formuesgode for gaveskatt som i anledning av overføring av samme formuesgode mellom samme personer, og i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst, kan skattlegges i en annen kontraherende stat.
- c) En kontraherende stat kan alltid ved beregning av skatt av et hvert annet formuesgode i denne stat, medta i beskatningsgrunnlaget de formuesgoder som er fritatt i denne stat.
3. Når det gjelder de formuesgoder for hvilke det gis fradrag i henhold til punkt 1 eller som unntas fra skattlegging i henhold til punkt 2, skal hver stat ved fastsettelsen av beskatningsgrunnlaget, i henhold til reglene i sin interne lovgivning, medregne inntekter og utgifter vedrørende de enkelte formuesgoder herunder beløp som trer i stedet for disse formuesgoder.

Artikkel 11

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborger av en kontraherende stat skal, uansett hvor han er bosatt, ikke i en annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og

dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt statsborgere i den annen stat under de samme forhold.

2. Statsløse personer som er bosatt i en kontraherende stat skal ikke i noen av de kontraherende stater bli undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt statsborgere i angjeldende stat under de samme forhold.
3. Uansett bestemmelsene i artikkel 2 skal bestemmelsene i nærværende artikkel få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 12

FREMGANGSMÅTEN VED INNGÅELSE AV GJENSIDIGE AVTALER

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i en eller flere av de kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som avviker fra bestemmelsene i denne overenskomst, kan han legge sin sak frem for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 11 punkt 1, i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i de kontraherende staters interne

lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra den dag da han mottok den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i overenskomsten.

2. Dersom den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i vedkommende annen kontraherende stat som berøres av spørsmålet, med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med overenskomsten. Dersom den stat hvis kompetente myndighet vedkommende person har lagt saken frem for ikke selv berøres av spørsmålet, skal denne kompetente myndighet overlate saken til den kompetente myndighet i en av de stater som berøres av spørsmålet.
3. Dersom vanskeligheter eller tvil oppstår mellom kontraherende stater vedrørende fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten, skal de kompetente myndigheter i disse stater forhandle for å søke spørsmålet løst ved særskilt avtale. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan også forhandle for å unngå dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke omfattes av overenskomsten, eller for ved særskilt avtale å løse spørsmål som uten å være regulert i overenskomsten, kan oppstå på grunn av ulikhet i vedkommende staters prinsipper for så vidt angår de skatter som er omhandlet i artikkel 2.

Innen avgjørelse treffes i spørsmål som omhandlet i foregående ledd, skal resultatet av forhandlingene som der omhandlet snarest meddeles de kompetente myndigheter i de øvrige kontraherende stater. Finner den kompetente myndighet i en kontraherende stat at forhandlinger bør finne sted mellom de kompetente myndigheter i samtlige kontraherende stater, skal, på begjæring fra den kompetente myndighet i den førstnevnte kontraherende stat, slike forhandlinger finne sted snarest mulig.

Artikkel 13

MEDLEMMER AV DIPLOMATISKE STASJONER ELLER KONSULAT

Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer medlemmer av diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 14

TERRITORIAL UTVIDELSE

1. Denne overenskomst kan utvides enten i sin helhet eller med de nødvendige endringer til å omfatte de områder som i henhold til bestemmelsene i artikkel 3 punkt 1 a) er unntatt fra overenskomstens anvendelsesområde, under forutsetning av at det der utskrives skatter av samme eller vesentlig

samme art som overenskomsten gjelder. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra den dag og være gjenstand for slike endringer og vilkår, herunder bestemmelser om oppsigelse, som måtte bli særskilt avtalt mellom de kontraherende stater ved noter som blir å utveksle på diplomatisk vei.

2. Dersom overenskomsten opphører å gjelde i henhold til artikkel 15 skal den hvis ikke noe annet blir avtalt mellom de kontraherende stater, også opphøre å ha virkning for områder som den er blitt utvidet til å omfatte etter bestemmelsene i denne artikkel.

Artikkel 15

IKRAFTTREDELSE

1. Denne overenskomst trer i kraft den trettiende dag etter den dag da samtlige kontraherende stater har meddelt det finske utenriksministeriet at overenskomsten er godkjent. Det finske utenriksministeriet underretter de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av disse meddelelser og om tidspunktet for overenskomsten ikrafttredelse.
2. Etter overenskomstens ikrafttredelse får dens bestemmelser anvendelse:
  - a) for så vidt angår arveskatt (arveavgift) vedrørende dødsfall som inntreffer den sekstiende dag etter den dag da overenskomsten trer i kraft eller senere;

b) for så vidt angår gaveskatt, på gaveskatteplikt som i en av de kontraherende stater inntreder den sekstiende dag etter den dag da overenskomsten trer i kraft eller senere.

3. Nedennevnte avtaler skal ikke lenger anvendes for såvidt angår arv og gaver som nærværende overenskomst får anvendelse på i samsvar med punkt 2:

Avtale av 17. desember 1949 mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arvemidler;

Avtale av 31. mars 1950 mellom Republikken Finland og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arvemidler;

Avtale av 27. oktober 1953 mellom Kongeriket Danmark og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arvemidler med senere endringer;

Avtale av 29. mars 1954 mellom Republikken Finland og Kongeriket Norge for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arvemidler;

Avtale av 18. juli 1955 mellom Kongeriket Danmark og Republikken Finland for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arvemidler med senere endringer;

Avtale av 23. mai 1956 mellom Kongeriket Danmark og Kongeriket Norge for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arvemidler.

Disse avtaler skal opphøre å gjelde ved det siste tidspunkt da nærværende overenskomst i henhold til foregående bestemmelser i dette punkt får anvendelse.

4. I tillegg skal den til ethvert tidspunkt gjeldende overenskomst mellom de nordiske land til unngåelse av dobbeltbeskatning med hensyn til skatter av inntekt og formue ikke få anvendelse for så vidt angår inntektsskatt på gaver som nærværende overenskomst får anvendelse på i henhold til punkt 2.

Artikkel 16

OPPHØR

En kontraherende stat kan senest den 30. juni i et kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år etter dagen for overenskomstens ikrafttredelse, si opp overenskomsten ved å gi skriftlig meddelelse om dette til det finske utenriksministeriet, som underretter de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av slik meddelelse og om dens innhold. Er oppsigelsesfristen overholdt, opphører overenskomsten å gjelde i forholdet mellom den stat som har fremsatt oppsigelsen og de øvrige kontraherende stater:

- a) for så vidt angår arveskatt, vedrørende dødsfall som inntreffer den sekstiende dag etter den dato da det finske utenriksministeriet mottok meddelelsen om oppsigelsen eller senere;
- b) for så vidt angår gaveskatt, på gaveskatteplikt som inntreer i en av de kontraherende stater den sekstiende dag etter den dato da det finske utenriksministeriet mottok meddelelse om oppsigelsen, eller senere.

Originaleksemplaret av denne overenskomst deponeres i det finske utenriksministeriet, som tilstiler de øvrige kontraherende stater bekreftede kopier av denne.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnede etter behørig fullmakt, undertegnet denne overenskomsten.

Utferdiget i Helsingfors den 12. september 1989 i ett eksemplar på henholdsvis dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet det på svensk utferdiges to tekster, en for Finland og en for Sverige, slik at samtlige tekster har samme gyldighet.

[For the signatures, see p. 158 of this volume — Pour les signatures, voir p. 158 du présent volume.]

[SWEDISH TEXT FOR SWEDEN — TEXTE SUÉDOIS POUR LA SUÈDE]

AVTAL MELLAN DANMARK, FINLAND, ISLAND, NORGE OCH
SVERIGE FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBESKATTNING BE-
TRÄFFANDE SKATTER PÅ ARV OCH PÅ GÅVA

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och
Sverige,

som önskar ingå ett avtal för att undvika
dubbelbeskattning beträffande skatter på arv och på
gåva,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Arv och gåvor som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på

a) arv, när den avlidne vid dödsfallet hade hemvist i
en eller flera av de avtalsslutande staterna,

b) gåva mellan fysiska personer, när givaren vid
tidpunkten för skattskyldighetens inträde hade hemvist
i en eller flera av de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på arv och på gåva
som påförs för en avtalsslutande stats räkning,
oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på arv förstås alla skatter som utgår på arv och andra överföringar av förmögenhetstillgångar inter vivos eller för dödsfalls skull vilka vid en persons död enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat medför betalning av skatt på överföring av förmögenhetstillgångar.

3. Med skatter på gåva förstås alla skatter som tas ut på överföringar av förmögenhetstillgångar inter vivos i den mån de inte omfattas av punkt 2, men endast när sådana överföringar sker vederlagsfritt eller mot vederlag som är mindre än fullt vederlag.

4. De för närvarande utgående skatter på vilka avtalet tillämpas är

a) i Danmark: arvsavgift och gåvoavgift samt inkomstskatt på gåvors värde,

b) i Finland: arvsskatt och gåvoskatt samt kommunalskatt i den mån den påförs förmögenhetstillgångar som erhålls genom arv, som bidrag eller gottgörelse, som avses i kap. 8 ärvdabalken, på grund av testamente eller som gåvor,

c) i Island: arvsskatt och inkomstskatt på gåvors värde,

d) i Norge: arvsavgift och gåvoavgift,

e) i Sverige: arvsskatt och gåvoskatt.

5. Avtalet tillämpas också på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet påförs vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i respektive skattelagstiftning.

6. Avtalet tillämpas inte i fråga om någon avtalsslutande stat på särskild beskattning av vinst på lotterier och vadhållning, skatt på dokument (stämpelskatt) eller avgift i samband med behandling av dödsbo (skifteavgifter). Det tillämpas inte heller på inkomstskatt som tas ut på vinst som enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat uppkommer vid överföring eller på skatter och avgifter som tas ut som ersättning för en tidigare avdragsrätt i samband med inkomstbeskattning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) "avtalsslutande stat" åsyftar Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige;

"Danmark" inbegriper inte Färöarna och Grönland;
"Finland" inbegriper inte landskapet Åland i fråga om den finska kommunalskatten; "Norge" inbegriper inte Svalbard (med vilket avses även Björnön), Jan Mayen och de norska områdena ("biland") utanför Europa;

b) "arv" åsyftar alla förmögenhetstillgångar, vilkas överföring är underkastad en sådan skatt på arv som omfattas av avtalet;

c) "gåva" åsyftar alla förmögenhetstillgångar, vilkas överföring är underkastad en sådan skatt på gåva som omfattas av avtalet;

d) "medborgare" åsyftar fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat och juridisk

person eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat;

e) "behörig myndighet" åsyftar

1) i Danmark: skatteministern,

2) i Finland: finansministeriet,

3) i Island: finansministern i fråga om gåva och socialministern i fråga om arv,

4) i Norge: finans- och tulldepartementet,

5) i Sverige: finansministern,

eller den myndighet i envar av dessa stater åt vilken uppdras att handha frågor beträffande avtalet.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftas med uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person efter vilken arv eller från vilken gåva är enligt lagstiftningen i denna stat skattepliktig där på grund av denna persons hemvist, bosättning eller varje annan liknande omständighet eller på grund av dennes medborgarskap. Uttrycket inbegriper emellertid inte person vars skattskyldighet i denna stat är begränsad till förmögenhetstillgångar belägna där.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person anses ha hemvist i flera avtalsslutande stater, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist i den stat, där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande; om han har en sådan bostad i flera stater, anses han ha hemvist i den stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);

b) om det inte kan avgöras, i vilken stat han har centrum för levnadsintressena, eller om han inte i någon av staterna har en bostad, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas;

c) om han stadigvarande vistas i flera stater eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den stat där han är medborgare;

d) om han är medborgare i flera stater eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. I fall då en fysisk person

a) är medborgare i en avtalsslutande stat utan att vara det i annan avtalsslutande stat; och

b) enligt punkt 1 har hemvist i båda dessa stater på annan grund än medborgarskap; samt

c) enligt punkt 1 har haft hemvist i den stat - där han inte är medborgare - sammanlagt mindre än fem år (däri inräknat perioder av tillfällig bortovaro) av de sista sju åren, anses han, utan hinder av punkt 2, ha hemvist i den stat där han är medborgare.

Artikel 5

Fast egendom

1. Fast egendom, som överförs som arv efter person som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat och som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

2. Fast egendom, som överförs som gåva från en person som vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde har hemvist i en avtalsslutande stat och som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

3.a) Uttrycket "fast egendom" har - såvida inte bestämmelserna i punkt b) föranleder annat - den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen i fråga är belägen.

b) Uttrycket inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, byggnader, rättigheter på vilka bestämmelserna i civilrätten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång.

4. Överföring genom arv eller gåva av aktier eller andra andelar i ett bolag vars huvudsakliga och faktiska ändamål är att äga fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen, som bolaget äger, är belägen.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 - 4 tillämpas också på fast egendom som tillhör företag och fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 6

Tillgångar hänförliga till fast driftställe eller stadigvarande anordning

1. Ett företags förmögenhetstillgångar som överförs genom arv efter en person som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat och som är en del av ett fast driftställe som är beläget i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

2. Ett företags förmögenhetstillgångar som överförs genom gåva från en person som vid skattskyldighetens inträde har hemvist i en avtalsslutande stat och som är en del av ett fast driftställe som är beläget i annan avtalsslutande stat får beskattas i denna andra stat.

3. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet från vilken företagets verksamhet helt eller delvis bedrivs.

4. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

5. Ett byggnads-, anläggnings-, installations-, eller monteringsprojekt, eller verksamhet som består av planering, övervakning, rådgivning eller annan biträdande personalinsats i samband med sådant projekt, utgör fast driftställe men endast om projektet eller verksamheten pågår mer än tolv månader i en avtalsslutande stat.

6. Vid beräkning av den tid som avses i punkt 5 anses verksamhet, som bedrivs av ett företag som har intressegemenskap med annat företag, bedrivna av det företag med vilket det har intressegemenskap, om verksamheten i väsentlig mån är av samma slag som den verksamhet som det sistnämnda företaget bedriver och båda företagens verksamhet avser samma projekt. Företag anses ha intressegemenskap, om det ena företaget direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av det andra företaget eller äger väsentlig del i detta företags kapital eller om samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av båda företagen eller äger väsentlig del i dessa företags kapital.

7. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företaget,

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) - e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

8. Förmögenhetstillgångar, som överförs som arv efter en person som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat och som är hänförliga till en stadigvarande anordning som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

9. Förmögenhetstillgångar, som överförs som gåva från en person som vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde har hemvist i en avtalsslutande stat och som är hänförliga till en stadigvarande anordning som är belägen i annan avtalsslutande stat, får beskattas i denna andra stat.

10. "Stadigvarande anordning" åsyftar en anordning som regelmässigt står till förfogande för att utöva fritt yrke eller annat självständigt arbete av liknande karaktär.

11. Utan hinder av punkterna 1-10 omfattas fast egendom av artikel 5.

Artikel 7

Andra tillgångar

1. Förmögenhetstillgång som inte behandlas i artiklarna 5 och 6 och som överförs genom arv efter en person som vid dödsfallet hade hemvist i en avtalsslutande stat beskattas, oavsett var den är belägen, endast i denna stat.

2. Förmögenhetstillgång som inte behandlas i artiklarna 5 och 6 och som överförs genom gåva från en person som vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde har hemvist i en avtalsslutande stat beskattas, oavsett var den är belägen, endast i denna stat.

Artikel 8

Subsidiär beskattningsrätt

1. I fall då en avtalsslutande stat inte kan utnyttja sin rätt att beskatta enligt artiklarna 5 - 7 och detta medför att förmögenhetstillgången inte beskattas i någon av de avtalsslutande staterna får annan avtalsslutande stat beskatta, såvida den bristande möjligheten att beskatta beror på

a) att den förstnämnda staten inte enligt sin egen lagstiftning om skattskyldighetens territoriella omfattning kan beskatta tillgångar av ifrågavarande slag, eller

b) att den förstnämnda staten inte enligt sin egen lagstiftning om skattskyldighet på grund av personlig anknytning kan beskatta.

2. Om flera stater får beskatta med hänvisning till punkt 1 gäller följande om vilka av dessa som har rätt att beskatta:

a) Den avtalsslutande stat där den avlidne eller gåvogivaren hade hemvist har rätt att beskatta.

b) Om den avtalsslutande stat där den avlidne eller gåvogivaren hade hemvist inte kan utnyttja sin rätt att beskatta har den stat rätt att beskatta där mottagaren hade hemvist.

c) Om det inte på grund av reglerna i punkterna a) och b) kan avgöras vilken avtalsslutande stat som får beskatta, skall de behöriga myndigheterna i de berörda avtalsslutande staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 9

Värdering och avdrag

1. Vid bestämmandet av skattepliktigt belopp värderar varje avtalsslutande stat tillgångarna enligt sin egen lagstiftning. På samma sätt medger varje avtalsslutande stat avdrag enligt sin egen lagstiftning.

2. Vid bestämmandet av skattepliktigt belopp medräknar varje stat intäkter och utgifter i fråga om varje förmögenhetstillgång, häri inbegripet belopp som träder i stället för sådan tillgång, enligt reglerna i sin egen lagstiftning.

Artikel 10

Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

1. Om den avlidne eller gåvogivaren hade hemvist i Danmark, Finland eller Sverige undanröjs dubbelbeskattningen på följande sätt:

a) Den avtalsslutande stat där den avlidne hade hemvist vid dödsfallet skall från den arvsskatt som bestämts enligt dess lagstiftning avräkna ett belopp (häri inbegripet tidigare eller senare beräknat belopp) som erlagts i annan avtalsslutande stat på grund av samma överföring av samma förmögenhetstillgång från samma person och som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i denna andra stat.

b) Den avtalsslutande stat där givaren hade hemvist skall från den gåvoskatt som bestämts enligt dess lagstiftning avräkna ett belopp (häri inbegripet tidigare eller senare beräknat belopp) som erlagts i annan avtalsslutande stat på grund av samma överföring av samma förmögenhetstillgång mellan samma personer och som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i denna andra stat.

c) De avräkningsbelopp som nämns i punkterna a) och b) skall emellertid inte överstiga den del av skatten i den förstnämnda avtalsslutande staten, beräknad utan

sådan avräkning, som belöper på de förmögenhetstillgångar för vilka avräkning skall medges.

d) Vid tillämpning av punkterna a) och b) anses en makes övertagande av ett gemensamt bo utan skifte (fællesbo til hensiddén i uskiftet bo) som en självständig överföring.

2. Om den avlidne eller gåvogivaren hade hemvist i Island eller Norge undanröjs dubbelbeskattningen på följande sätt:

a) Den avtalslutande stat där den avlidne hade hemvist vid dödsfallet skall undanta varje förmögenhetstillgång från arvsskatt vilken vid samma överföring av samma förmögenhetstillgång från samma person enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalslutande stat.

b) Den avtalslutande stat där givaren hade hemvist skall undanta varje förmögenhetstillgång från gåvoskatt vilken vid samma överföring av samma förmögenhetstillgång mellan samma personer enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i annan avtalslutande stat.

c) En avtalslutande stat får alltid vid beräkning av skatten på varje annan tillgång i denna stat medräkna i beskattningsunderlaget de förmögenhetstillgångar som undantagits från beskattning.

3. I fråga om de förmögenhetstillgångar för vilka avräkning medges enligt punkt 1 eller som undantas från beskattning enligt punkt 2, medräknar varje stat vid bestämmandet av beskattningsunderlaget intäkter och

utgifter i fråga om varje tillgång, häri inbegripet belopp som träder i stället för dessa tillgångar, enligt reglerna i sin egen lagstiftning.

Artikel 11

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall, oavsett var han har hemvist, inte i annan avtalsslutande stat bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.

2. Statslös person med hemvist i en avtalsslutande stat skall inte i någon av de avtalsslutande staterna staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i staten i fråga under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.

3. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 12

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att det i en eller flera avtalsslutande stater har vidtagits åtgärder som för

honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist eller, i fall som avses i artikel 11 punkt 1, i den avtalsslutande stat där han är medborgare. Sådan framställning skall göras inom tre år från den dag då han fick den första underrättelsen om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med behörig myndighet i annan avtalsslutande stat, som berörs av frågan, i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Om den stat hos vars behöriga myndighet personen i fråga har lagt fram saken inte själv berörs av frågan, skall denna behöriga myndighet överlämna saken till behörig myndighet i någon av de stater som berörs av frågan.

3. Om svårigheter eller tvivelsmål uppkommer mellan avtalsslutande stater i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet skall de behöriga myndigheterna i dessa stater överlägga för att söka lösa frågan genom särskild överenskommelse. De behöriga myndigheterna i avtalsslutande stater kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet eller för att genom

särskild överenskommelse lösa frågor som - utan att vara reglerade i avtalet - på grund av olikhet i vederbörande staters principer för skattens beräkning eller av andra skäl kan uppkomma i fråga om de skatter som avses i artikel 2.

Innan beslut fattas i fråga som avses i första stycket, skall resultatet av överläggningar som där avses snarast delges behöriga myndigheter i övriga avtalsslutande stater. Finner behörig myndighet i en avtalsslutande stat att överläggningar bör äga rum mellan de behöriga myndigheterna i samtliga avtalsslutande stater, skall på begäran av den behöriga myndigheten i den förstnämnda avtalsslutande staten sådana överläggningar äga rum utan dröjsmål.

Artikel 13

Medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning eller konsulat.

Artikel 14

Territoriell utvidgning

1. Detta avtal kan antingen i sin helhet eller med erforderliga ändringar utvidgas till att omfatta de områden som undantagits från avtalets

tillämpningsområde enligt bestämmelserna i artikel 3 punkt 1 a), under förutsättning att där påförs skatter av samma eller i huvudsak likartat slag som de som avses i avtalet. Sådan utvidgning gäller från den dag och med de ändringar och villkor, häri inbegripet bestämmelser om upphörande, som kan särskilt överenskommas mellan de avtalsslutande staterna genom diplomatisk notväxling.

2. Om avtalet enligt artikel 16 upphör att gälla, skall, såvida inte annat överenskommits mellan de avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla också beträffande varje område till vilket avtalet har utvidgats enligt denna artikel.

Artikel 15

Ikraftträdande

1. Detta avtal träder i kraft trettionde dagen efter den dag då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet, att avtalet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för avtalets ikraftträdande.

2. Sedan avtalet trätt i kraft, tillämpas dess bestämmelser

a) i fråga om arvsskatt, på dödsfall som inträffar sextionde dagen efter den då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om gåvoskatt, på gåva för vilken skattskyldighet i en av de avtalsslutande staterna inträder sextionde dagen efter den då avtalet träder i kraft eller senare.

3. Nedannämnda avtal skall upphöra att vara tillämpliga på arv och gåvor på vilka förevarande avtal blir tillämpligt enligt punkt 2:

Avtalet den 17 december 1949 mellan Konungariket Norge och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap;

Avtalet den 31 mars 1950 mellan Republiken Finland och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap;

Avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Danmark och Konungariket Sverige för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap med senare ändringar;

Avtalet den 29 mars 1954 mellan Republiken Finland och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap;

Avtalet den 18 juli 1955 mellan Konungariket Danmark och Republiken Finland för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap med senare ändringar;

Avtalet den 23 maj 1956 mellan Konungariket Danmark och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Dessa avtal upphör att gälla vid den sista tidpunkt, då förevarande avtal enligt föregående bestämmelser i nämnda punkt blir tillämpligt.

4. Vidare skall det vid varje tidpunkt gällande avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet inte tillämpas i fråga om inkomstskatt på gåvor på vilka förevarande avtal är tillämpligt enligt punkt 2.

Artikel 16

Upphörande

En avtalsslutande stat kan senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av en tidrymd av fem år efter dagen för ikraftträdande av avtalet uppsäga avtalet genom skriftligt meddelande härom till det finska utrikesministeriet, som underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av sådant meddelande och om dess innehåll. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalet att gälla i förhållandet mellan den stat som verkställt uppsägningen och övriga avtalsslutande stater

a) i fråga om arvsfatt, på dödsfall som inträffar sextionde dagen efter den då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare,

b) i fråga om gåvoskatt, på gåva för vilken skattskyldighet inträder i de berörda staterna sextionde dagen efter den då det finska utrikesministeriet mottog meddelandet om uppsägningen eller senare.

Originalexemplaret till detta avtal deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta avtal.

Som skedde i Helsingfors den 12 september 1989 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.

[For the signatures, see p. 158 of this volume — Pour les signatures, voir p. 158 du présent volume.]

For Danmarks regering:

[*Signed — Signé*]¹

Suomen hallituksen puolesta:
För Finlands regering:

[*Signed — Signé*]²

Fyrir ríkisstjórn Íslands:

[*Signed — Signé*]³

For Norges regering:

[*Signed — Signé*]⁴

För Sveriges regering:

[*Signed — Signé*]⁵

---

¹ Signed by Mogens Rasmussen — Signé par Mogens Rasmussen.

² Signed by Rainer Söderholm — Signé par Rainer Söderholm.

³ Signed by Ragnar H. Hall — Signé par Ragnar H. Hall.

⁴ Signed by Per O. Gjesti — Signé par Per O. Gjesti.

⁵ Signed by Kerstin Boström — Signé par Kerstin Boström.

[TRANSLATION — TRADUCTION]

CONVENTION¹ BETWEEN DENMARK, FINLAND, ICELAND,
NORWAY AND SWEDEN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE
TAXATION WITH RESPECT TO TAXES ON INHERITANCES
AND GIFTS

The Governments of Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden,

Wishing to conclude a Convention for the avoidance of double taxation with respect to taxes on inheritances and gifts,

Have agreed as follows:

Article 1

INHERITANCES AND GIFTS COVERED BY THE CONVENTION

This Convention shall apply to:

- (a) Inheritances in cases where the deceased was domiciled at the time of death in one or more of the Contracting States,
- (b) Gifts between individuals, in cases where the donor was domiciled, at the time when liability for tax arose, in one or more of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED BY THE CONVENTION

1. This Convention shall apply to taxes on inheritances and gifts imposed on behalf of a Contracting State, regardless of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on inheritances all taxes payable on inheritances and other transfers of assets *inter vivos* or in the event of death which, on the death of a person, entail the payment of tax on transfers of assets, under the law of a Contracting State.
3. There shall be regarded as taxes on gifts all taxes levied on transfers of assets *inter vivos* in so far as they are not covered by paragraph 2, but only if such transfers are made for no consideration for less than full consideration.
4. The existing taxes to which this Convention shall apply are:

¹ Came into force on 19 August 1992, i.e., the thirtieth day after the date on which all the Parties had notified the Government of Finland that it had been approved, in accordance with article 15 (1):

<i>Participant</i>	<i>Date of the notification</i>
Denmark	29 November 1989
Finland	20 July 1992
Iceland	2 May 1990
Norway	24 November 1989
Sweden	30 November 1989

(a) In Denmark: The inheritance duty and the gift duty, and also the income tax on the value of gifts,

(b) In Finland: The inheritance tax and the gift tax, and also the municipal income tax, in so far as this is imposed on assets received by inheritance, as maintenance or compensation according to Chapter 8 of the Inheritance Code, under a will or as a gift,

(c) In Iceland: The inheritance tax and the income tax on the value of gifts,

(d) In Norway: The inheritance duty and the gift duty,

(e) In Sweden: The inheritance tax and the gift tax.

5. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to or instead of the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes made in their taxation laws.

6. The Convention shall not apply in any Contracting State to special taxes on winnings from lotteries or betting, tax on documents (stamp duty) or duty pertaining to the winding-up of an estate (distribution duty). Nor shall it apply to income tax levied on gains derived, under the law of a Contracting State, from transfers or to taxes and duties levied as compensation for a previously allowed deduction in connection with income tax.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) "Contracting State" means Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden; "Denmark" does not include the Faroe Islands or Greenland; "Finland" does not include the county of Åland as regards the municipal tax in Finland; "Norway" does not include Svalbard (with Bjørnøya), Jan Mayen or the Norwegian dependencies (biland) outside Europe;

(b) "Inheritance" means all assets the transfer of which is subject to such taxes on inheritance as are covered by the Convention;

(c) "Gift" means all assets the transfer of which is subject to such taxes on gifts as are covered by the Convention;

(d) "National" means an individual who has the nationality of a Contracting State and any body corporate or other entity established under the laws applicable in a Contracting State;

(e) "Competent authority" means:

(1) In Denmark: the Minister for Taxes;

(2) In Finland: the Ministry of Finance;

(3) In Iceland: in the case of gifts, the Minister for Finance and, in the case of inheritances, the Minister for Social Affairs;

(4) In Norway: the Ministry of Finance and Customs;

(5) In Sweden: the Minister for Finance,

or the authority in each of these States delegated to deal with questions relating to this Convention.

2. In the application of this Convention by a Contracting State, any term not defined in the Convention shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State relating to the taxes to which the Convention applies.

Article 4

FISCAL DOMICILE

1. For the purposes of this Convention, the term “person domiciled in a Contracting State” means any person who leaves an inheritance or makes a gift which, under the law of that State, is liable to tax therein by reason of the domicile or residence of that person or any other criterion of a similar nature, or by virtue of his nationality. However, this term does not include any person who is liable to pay tax in that State in respect only of assets situated therein.

2. Where, on the basis of the provisions of paragraph 1, an individual is deemed to be domiciled in more than one Contracting State, his domicile shall be determined in the following manner:

(a) He shall be deemed to be domiciled in the State in which he has a permanent home available to him; if he has such a home in more than one State, he shall be deemed to be domiciled in the State with which his personal and economic relations are closest (centre of vital interests);

(b) If the State in which the individual has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in any of the States, he shall be deemed to be domiciled in the State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in more than one of the States or in none of them, he shall be deemed to be domiciled in the State of which he is a national;

(d) If he is a national of more than one State or of none of them, the competent authorities of the Contracting States concerned shall settle the question by mutual agreement.

3. Where an individual:

(a) Is a national of one Contracting State but not of another Contracting State; and

(b) Is, in accordance with paragraph 1, domiciled in both of these States on other grounds than nationality; and

(c) In accordance with paragraph 1 has been domiciled in the State — of which he is not a national — for, in the aggregate, less than 5 of the preceding 7 years (including periods of temporary absence), then he shall be deemed, notwithstanding the provisions of paragraph 2, to be domiciled in the Contracting State of which he is a national.

Article 5

IMMOVABLE PROPERTY

1. Immovable property which is transferred by inheritance from a person who at the time of his death was domiciled in a Contracting State, and which is situated in another Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Immovable property which is transferred by gift from a person who, at the time when liability for tax arises, is domiciled in a Contracting State and which is situated in another Contracting State, may be taxed in that other State.

3. (a) Subject to the provisions of sub-paragraph (b), the term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated.

(b) The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, buildings, rights to which the provisions of civil law respecting immovable property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, springs or other natural resources.

4. Transfers by inheritance or gift of shares or other certificates of participation in a company whose chief and actual purpose is the ownership of immovable property may be taxed in the Contracting State in which the immovable property owned by that company is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 to 4 shall also apply to immovable property owned by an enterprise and to immovable property used for the performance of independent personal services.

*Article 6*ASSETS PERTAINING TO A PERMANENT ESTABLISHMENT
OR FIXED BASE

1. Assets of an enterprise, which are transferred by inheritance from a person who at the time of death was domiciled in a Contracting State, and which are part of a permanent establishment situated in another Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Assets of an enterprise, which are transferred by gift from a person who, at the time when liability for tax arises, is domiciled in a Contracting State, and which are part of a permanent establishment situated in another Contracting State, may be taxed in that other State.

3. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

4. The term “permanent establishment” includes especially:

(a) A place of management,

(b) A branch,

(c) An office,

(d) A factory,

(e) A workshop,

(f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

5. A building site or construction, installation or assembly project, or activity consisting of planning, supervision, consultation or other auxiliary work by personnel connected with such a project, shall constitute a permanent establishment, but only if the project or activities continue for more than 12 months in a Contracting State.

6. In calculating the period referred to in paragraph 5, an activity carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be deemed to be carried on by the enterprise with which it is associated if the activity is substantially of the same kind as the activity carried on by the last-mentioned enterprise and the activities of the two enterprises relate to the same project. Enterprises shall be deemed to be associated enterprises if one of the enterprises participates directly or indirectly in the management or control of the other enterprise or owns a substantial part of the capital of that enterprise or if the same persons participate directly or indirectly in the management or control of both enterprises or own a substantial part of their capital of both enterprises.

7. Notwithstanding the preceding provisions of this article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from such combination is of a preparatory or auxiliary character.

8. Assets which are transferred by inheritance from a person who at the time of death was domiciled in a Contracting State, and which pertain to a fixed base situated in another Contracting State, may be taxed in that other State.

9. Assets which are transferred by gift from a person who, at the time when liability for tax arises, is domiciled in a Contracting State, and which pertain to a fixed base situated in another Contracting State, may be taxed in that other State.

10. The term “fixed base” means a base that is regularly available for the performance of professional services or other activities of an independent character.

11. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 to 10, immovable property shall be covered by article 5.

Article 7

OTHER ASSETS

1. Assets which are not dealt with in articles 5 and 6 and which are transferred by inheritance from a person who at the time of death was domiciled in a Contracting State shall be taxable only in that State, wherever they are situated.

2. Assets which are not dealt with in articles 5 and 6 and which are transferred by gift from a person who at the time when liability for tax arises is domiciled in a Contracting State shall be taxable only in that State, wherever they are situated.

Article 8

SUBSIDIARY TAXATION RIGHTS

1. Where a Contracting State is unable to exercise its right to levy tax under articles 5 to 7 and, as a consequence, assets are not taxed in any of the Contracting States, another Contracting State may levy tax, provided that the inability to levy tax is due to the fact that either

(a) The first-mentioned State can not tax assets of that kind under its own legislation on the territorial scope of tax liability, or

(b) The first-mentioned State can not levy tax under its own legislation on tax liability based on personal ties.

2. If several States are able to levy tax under paragraph 1, the following provisions shall determine which State is entitled to levy tax:

(a) The Contracting State in which the deceased or donor was domiciled shall be entitled to levy tax.

(b) If the Contracting State in which the deceased or the donor was domiciled is unable to exercise its right to levy tax, the State in which the beneficiary is domiciled shall be entitled to levy tax.

(c) If, under the rules laid down in sub-paragraphs (a) and (b), it cannot be determined which Contracting State is entitled to levy tax, the competent authorities of the Contracting States concerned shall decide the matter by mutual agreement.

Article 9

ASSESSMENT AND DEDUCTIONS

1. In determining the taxable amount each Contracting State shall assess the assets in accordance with its own legislation. Similarly, each Contracting State shall allow deductions under its own legislation.

2. In determining the taxable amount each Contracting State shall, under the provisions of its own legislation, take into account revenue and expenditure relating to each asset, including amounts replacing the asset.

Article 10

METHODS FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. If the deceased or the donor was domiciled in Denmark, Finland or Sweden, double taxation shall be avoided in the following manner:

(a) The Contracting State in which the deceased was domiciled at the time of death shall allow as a deduction from the inheritance tax as determined under its legislation an amount (including an amount previously or subsequently calculated) which is equal to the tax paid in another Contracting State on the basis of the same transfer of the same asset from the same person and which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in that other State.

(b) The Contracting State in which the donor was domiciled shall deduct from the gift tax as determined under its legislation an amount (including an amount previously or subsequently calculated) which is equal to the tax paid in another Contracting State on the basis of the same transfer of the same asset between the same persons and which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in that other State.

(c) Deductions under sub-paragraphs (a) and (b) shall, however, not exceed the part of the tax in the first-mentioned Contracting State, as calculated before the deduction, which is attributable to the assets in respect of which the deduction is allowed.

(d) For the purposes of applying sub-paragraphs (a) and (b) a spouse's retention of undivided possession of a joint estate (*fællesbo til hendsiden i uskiftet bo*) shall be considered a separate transfer.

2. If the deceased or the donor was domiciled in Iceland or Norway, double taxation shall be avoided in the following manner:

(a) The Contracting State in which the deceased was domiciled at the time of death shall exempt from inheritance tax all assets which in relation to the same transfer of the same assets from the same person may, under the provisions of this Convention, be taxed in another Contracting State.

(b) The Contracting State in which the donor was domiciled shall exempt from gift tax all assets which in relation to the same transfer of the same assets between the same persons may, under the provisions of this Convention, be taxed in another Contracting State.

(c) In each case a Contracting State may take the exempted assets into account when calculating the amount of tax on any other assets in that State.

3. In the case of the assets for which deductions are allowed under paragraph 1 or which are exempt from tax under paragraph 2, each Contracting State shall, in determining the amount on which tax is to be computed, take account under the provisions of its own legislation of revenue and expenditure relating to each asset, including amounts replacing such assets.

Article 11

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State, wherever they are domiciled, shall not be subjected in another Contracting State to any taxation or any requirement con-

nected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. Stateless persons who are domiciled in a Contracting State shall not be subjected in any Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The provisions of this article shall, notwithstanding the provisions of article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 12

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or more of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State in which he is domiciled or, if his case comes under paragraph 1 of article 11, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State concerned in the matter, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. If the State to whose competent authority the person concerned has presented his case is not itself concerned in the matter, that competent authority shall refer the case to the competent authority of one of the States concerned in the matter.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. The competent authorities may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention or in order to resolve by mutual agreement cases which are not provided for in the Convention and which may arise as a result of differences in the principles applied by the States concerned when calculating tax, or for other reasons, in relation to the taxes covered by article 2.

Before a decision on any case referred to in the first sub-paragraph is taken, the competent authorities of the other Contracting States shall be notified of the outcome of the aforesaid consultations as soon as possible. If the competent authority of a Contracting State considers that consultations should be held by the competent authorities of all the Contracting States, such consultations shall be held without delay at the request of the competent authority of the first-mentioned Contracting State.

Article 13

DIPLOMATIC AGENTS AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 14

TERRITORIAL EXTENSION

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with any necessary modifications, to cover the territories excluded from the scope of the Convention in accordance with the provisions of article 3, sub-paragraph 1 (*a*), provided that taxes identical or substantially similar to those to which the Convention applies are imposed there. Any such extension shall take effect from such date, and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed upon between the Contracting States in notes to be exchanged through the diplomatic channel.

2. If the Convention ceases to have effect in accordance with article 16, it shall also, unless otherwise agreed between the Contracting States, cease to have effect in respect of any territory to which the Convention has been extended in accordance with this article.

Article 15

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force on the 30th day after the date on which all Contracting States have notified the Ministry of Foreign Affairs of Finland that the Convention has been approved. The Ministry of Foreign Affairs of Finland shall notify the other Contracting States of the receipt of such notifications and of the date of entry into force of the Convention.

2. After the entry into force of the Convention, its provisions shall apply:

(*a*) In respect of inheritance tax, to deaths occurring on or after the 60th day following the date on which the Convention enters into force;

(*b*) In respect of gift tax, to gifts for which liability for tax arises in one of the Contracting States on or after the 60th day following the date on which the Convention enters into force.

3. The following Agreements shall cease to apply to inheritances and gifts to which the present Convention applies under paragraph 2:

The Convention of 17 December 1949 between the Kingdom of Norway and the Kingdom of Sweden for the avoidance of double taxation with respect to death duties;¹

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 197, p. 197.

The Agreement of 31 March 1950 between the Republic of Finland and the Kingdom of Sweden for the avoidance of double taxation with respect to death duties;¹

The Agreement of 27 October 1953 between the Kingdom of Denmark and the Kingdom of Sweden for the avoidance of double taxation, with respect to death duties,² as subsequently amended;³

The Agreement of 29 March 1954 between the Republic of Finland and the Kingdom of Norway for the avoidance of double taxation with respect to taxes on inheritances;⁴

The Agreement of 18 July 1955 between the Kingdom of Denmark and the Republic of Finland for the avoidance of double taxation with respect to death duties,⁵ as subsequently amended;⁶

The Agreement of 23 May 1956 between the Kingdom of Denmark and the Kingdom of Norway for the avoidance of double taxation with respect to death duties.⁷

These Agreements shall cease to apply as from the last date on which the present Convention becomes applicable under the preceding provisions of the aforesaid paragraph.

4. In addition, the Convention between the Nordic countries in force at any time for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and capital shall not apply with respect to income tax on gifts covered by the present Convention under paragraph 2.

Article 16

TERMINATION

A Contracting State may, at the latest by 30 June of a calendar year beginning after the expiry of a five-year period following the date of entry into force of the Convention, denounce the Convention by giving written notice of denunciation to the Ministry of Foreign Affairs of Finland, which shall notify the other Contracting States of the receipt of such notice and of its contents. If the time-limit for denunciation has been observed, the Convention shall cease to have effect as between the State denouncing it and the other Contracting States:

(a) In respect of inheritance tax, to deaths occurring on or after the 60th day following the date on which the Ministry of Foreign Affairs of Finland received notice of denunciation;

(b) In respect of gift tax, to gifts for which liability for tax arises in the States concerned on or after the 60th day following the date on which the Ministry of Foreign Affairs of Finland received notice of denunciation.

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 197, p. 285.

² *Ibid.*, vol. 198, p. 111.

³ *Ibid.*, vol. 917, p. 301.

⁴ *Ibid.*, vol. 1734, No. 1-30285.

⁵ *Ibid.*, vol. 250, p. 149.

⁶ *Ibid.*, vol. 1030, p. 442.

⁷ *Ibid.*, vol. 271, p. 75.

The original copy of this Convention shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of Finland, which shall provide certified copies thereof to the other Contracting States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries have signed this Convention.

DONE at Helsinki on 12 September 1989 in one copy in the Danish, Finnish, Icelandic, Norwegian and Swedish languages, there being two texts in Swedish, one for Finland and one for Sweden, all the texts being equally authentic.

For the Government of Denmark:

[MOGENS RASMUSSEN]

For the Government of Finland:

[RAINER SÖDERHOLM]

For the Government of Iceland:

[RAGNAR H. HALL]

For the Government of Norway:

[PER O. GJESTI]

For the Government of Sweden:

[KERSTIN BOSTRÖM]

[TRADUCTION — TRANSLATION]

CONVENTION¹ ENTRE LE DANEMARK, LA FINLANDE, L'ISLANDE, LA NORVÈGE ET LA SUÈDE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION EN MATIÈRE DE DROITS DE SUCCESSION ET D'IMPÔTS SUR LES CADEAUX

Les Gouvernements du Danemark, de la Finlande, de l'Islande, de la Norvège et de la Suède,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition en matière de droits de succession et d'impôts sur les cadeaux,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

SUCCESSIONS ET DONS COUVERTS PAR LA CONVENTION

La présente Convention s'applique :

- a) Aux successions lorsque le *de cuius* était domicilié, lors de son décès, dans un ou plusieurs des Etats contractants;
- b) Aux dons entre personnes, lorsque le donateur était domicilié, au moment où le don est devenu imposable, dans un ou plusieurs des Etats contractants.

Article 2

IMPÔTS COUVERTS PAR LA CONVENTION

1. La présente Convention s'applique aux droits de succession et aux impôts sur les dons perçus, de quelque manière que ce soit, par un des Etats contractants.
2. Sont réputés droits de succession tous les droits payables sur les successions et sur les autres mutations de biens, soit entre vifs, soit à l'occasion d'un décès qui, lors du décès d'une personne, impliquent le versement de droits sur la transmission de biens en vertu de la législation d'un des Etats contractants.
3. Sont réputés impôts sur les dons tous les impôts prélevés sur les transmissions de biens entre vifs, dans la mesure où elles ne sont pas couvertes par les dispositions du paragraphe 2, mais uniquement dans le cas d'un règlement intégral.
4. Les impôts existants auxquels s'applique la présente Convention sont les suivants :

¹ Entrée en vigueur le 19 août 1992, soit le trentième jour suivant la date à laquelle toutes les Parties avaient notifié au Gouvernement finlandais qu'il avait été approuvé, conformément au paragraphe 1 de l'article 15 :

<i>Participant</i>	<i>Date de la notification</i>
Danemark	29 novembre 1989
Finlande	20 juillet 1992
Islande	2 mai 1990
Norvège	24 novembre 1989
Suède	30 novembre 1989

a) Au Danemark, les droits de succession et les impôts sur les dons, ainsi que l'impôt sur le revenu pour ce qui est de la valeur des dons;

b) En Finlande, les droits de succession et les impôts sur les dons, ainsi que l'impôt municipal sur le revenu, dans la mesure où il est perçu sur les biens reçus par voie de succession à titre d'entretien ou de rémunération conformément au chapitre 8 du code successoral, aux termes d'un testament ou en tant que don;

c) En Islande, les droits de succession et l'impôt sur le revenu pour ce qui est de la valeur des dons;

d) En Norvège, les droits de succession et les impôts sur les dons;

e) En Suède, les droits de succession et les impôts sur les dons.

5. La Convention s'applique aussi à tous impôts identiques ou sensiblement similaires perçus postérieurement à la date de la signature, en plus ou au lieu des impôts existants. Les autorités compétentes des Etats contractants s'aviseront mutuellement de toutes modifications substantielles apportées à leur législation fiscale.

6. La Convention ne s'applique dans aucun des Etats contractants aux impôts spéciaux sur les gains provenant de loteries ou de paris, aux droits sur les actes (droits de timbre) ou aux droits relevant de la clôture d'une succession (droits de distribution). Elle ne s'applique pas non plus à l'impôt sur le revenu perçu sur les gains provenant de la mutation de biens ni aux impôts ou aux droits perçus à titre de compensation pour une déduction antérieurement accordée de l'impôt sur le revenu.

Article 3

DÉFINITIONS GÉNÉRALES

1. Aux fins de la présente Convention et à moins que le contexte n'en dispose autrement, on entend :

a) Par « Etat contractant » le Danemark, la Finlande, l'Islande, la Norvège et la Suède; pour le « Danemark » à l'exclusion des Iles Féroé et du Groenland; pour la « Finlande » à l'exclusion du comté d'Aland eu égard à l'impôt municipal; pour la « Norvège » à l'exclusion de Svalbard (avec Bjørnøya), de Jan Mayen ou des dépendances norvégiennes (biland) extérieures à l'Europe;

b) Par « succession », tous les biens dont la transmission est soumise aux droits de succession couverts par la Convention;

c) Par « don », tous les biens dont la transmission est soumise à des impôts sur les dons couverts par la Convention;

d) Par « ressortissant », toute personne qui possède la nationalité d'un Etat contractant et toute société ou autre entité créée en vertu des lois applicables dans un des Etats contractants;

e) Par « autorité compétente » :

- 1) Au Danemark, le Ministère des impôts;
- 2) En Finlande, le Ministère des finances;
- 3) En Islande, s'agissant des dons, le Ministère des finances et s'agissant des successions le Ministère des affaires sociales;
- 4) En Norvège, le Ministère des finances et des douanes;
- 5) En Suède, le Ministère des finances;

ou l'autorité chargée, dans chacun de ces Etats, des questions relatives à la présente Convention.

2. Aux fins de l'application de la présente Convention par un Etat contractant, tout terme qui n'est pas défini dans la Convention aura, à moins que le contexte n'en dispose autrement, le sens que lui attribuent les lois de l'Etat relatives aux impôts auxquels s'applique la Convention.

Article 4

DOMICILE FISCAL

1. Aux fins de la présente Convention, on entend par « personne domiciliée dans un Etat contractant » toute personne qui laisse une succession ou fait un don qui, en vertu de la législation dudit Etat, y sont soumis à l'impôt en raison du domicile ou de la résidence de cette personne ou de tout autre critère de nature analogue, ou du fait de sa nationalité. Ce terme n'inclut toutefois pas une personne qui n'est soumise à l'impôt dans cet Etat qu'en ce qui concerne les biens qui y sont situés.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, un particulier est réputé être domicilié dans plusieurs Etats contractants, son domicile est déterminé comme suit :

a) Il est réputé être domicilié dans l'Etat où il dispose d'un domicile permanent; s'il dispose d'un tel domicile dans plus d'un Etat, il est réputé être domicilié dans l'Etat avec lequel ses relations personnelles et économiques sont les plus étroites (centre d'intérêts vitaux);

b) S'il est impossible de déterminer dans quel Etat il a son centre d'intérêts vitaux ou s'il ne dispose d'un domicile permanent dans aucun des Etats, il est réputé être domicilié dans l'Etat où il a son domicile habituel;

c) S'il a un domicile habituel dans plusieurs Etats ou dans aucun d'entre eux, il est réputé être domicilié dans l'Etat dont il est ressortissant;

d) S'il est ressortissant de plusieurs Etats ou d'aucun d'entre eux, la question du domicile sera tranchée d'un commun accord par les autorités compétentes des Etats contractants visés.

3. Lorsqu'un particulier :

a) Est ressortissant d'un Etat contractant mais non d'un autre;

b) Est, conformément au paragraphe 1, domicilié dans ces deux Etats pour d'autres motifs que sa nationalité;

c) A été, conformément au paragraphe 1, domicilié dans l'Etat dont il n'est pas ressortissant pendant moins de cinq ans au total des sept années précédentes (y compris les périodes d'absence temporaire), il est réputé, nonobstant les dispositions du paragraphe 2, être domicilié dans l'Etat contractant dont il est ressortissant.

Article 5

BIENS IMMOBILIERS

1. Les biens immobiliers transmis par la succession d'une personne qui lors de son décès était domiciliée dans un Etat contractant et qui sont situés dans un autre Etat contractant, peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Les biens immobiliers transmis par don par une personne qui, au moment où ils deviennent imposables, est domiciliée dans un Etat contractant et qui sont situés dans un autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

3. *a)* Sous réserve des dispositions de l'alinéa *b*, le terme « biens immobiliers » a le sens que lui attribue la législation de l'Etat contractant où sont situés les biens en question;

b) Ce terme inclut dans tous les cas les accessoires des biens immobiliers, le cheptel mort ou vif d'exploitations agricoles et forestières, les bâtiments, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du code civil relatives aux biens immobiliers, l'usufruit desdits biens et les droits à des paiements variables ou fixes au titre de l'exploitation effective ou du droit d'exploitation de gisements de minerais et autres ressources naturelles.

4. Les mutations par succession ou par don de parts sociales et autres titres de participation dans une société qui a pour objet principal et réel la propriété de biens immobiliers peuvent être imposées dans l'Etat contractant où sont situés les biens immobiliers dont elle est propriétaire.

5. Les dispositions des paragraphes 1 à 4 sont également applicables aux biens immobiliers dont une entreprise est propriétaire ou qui sont utilisés pour la prestation de services personnels indépendants.

Article 6

BIENS RELEVANT D'UN ÉTABLISSEMENT PERMANENT OU D'UNE BASE FIXE

1. Les biens d'une entreprise transmis par la succession d'une personne domiciliée, lors de son décès, dans un Etat contractant et qui font partie d'un établissement fixe situé dans un autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

2. Les biens d'une entreprise transmis par voie de don par une personne domiciliée, lorsqu'ils deviennent imposables, dans un Etat contractant et qui font partie d'un établissement fixe situé dans un autre Etat contractant peuvent être imposés dans cet autre Etat.

3. Aux fins de la présente Convention, le terme « établissement fixe » signifie un lieu fixe où sont exercées tout ou partie des activités d'une entreprise.

4. Le terme « établissement fixe » inclut notamment :

a) Le siège de la direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

5. Un terrain à bâtir, une construction, un projet d'installation ou de montage, ou une activité consistant en planification, supervision, consultation ou autres travaux auxiliaires exécutés par un personnel lié à un tel projet constituent un établissement fixe, mais uniquement si le projet ou les activités se poursuivent pendant plus de 12 mois dans un Etat contractant.

6. Dans le calcul de la période visée au paragraphe 5, une activité exercée par une entreprise associée à une autre entreprise sera réputée être exercée par l'entreprise à laquelle elle est associée si cette activité est sensiblement analogue à l'activité de cette dernière entreprise et que les activités des deux entreprises sont liées au même projet. Les entreprises seront réputées être associées si l'une d'entre elles participe directement ou indirectement à la gestion ou au contrôle de l'autre entreprise ou possède une part substantielle du capital de cette entreprise ou si les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la gestion ou au contrôle des deux entreprises ou possèdent une part importante du capital des deux entreprises.

7. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, le terme « établissement fixe » est réputé ne pas couvrir :

a) L'utilisation d'installations aux seules fins de l'entreposage, de l'exposition ou de la livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Le maintien d'un stock de biens ou de marchandises aux seules fins de leur entreposage, exposition ou livraison;

c) Le maintien d'un stock de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;

d) Le maintien d'un établissement fixe aux seules fins de l'achat de biens et de marchandises et de la collecte d'informations, au profit de l'entreprise;

e) Le maintien d'un établissement fixe aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité ayant un caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Le maintien d'un établissement fixe aux seules fins de toute combinaison d'activités visées aux alinéas a à e sous réserve que l'activité générale de l'établissement fixe résultant d'une telle combinaison ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

8. Les biens transmis par la succession d'une personne qui, lors de son décès, était domiciliée dans un Etat contractant et qui relèvent d'un établissement fixe situé dans un autre Etat contractant, peuvent être imposés dans cet autre Etat.

9. Les biens transmis par voie de don par une personne qui, lorsque ces biens deviennent imposables, est domiciliée dans un Etat contractant et qui relèvent d'un établissement fixe situé dans un autre Etat contractant, peuvent être imposés dans cet autre Etat.

10. Par « base fixe », on entend un lieu régulièrement disponible pour la prestation de services professionnels ou pour d'autres activités de caractère indépendant.

11. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 à 10, les biens immobiliers sont couverts par l'article 5.

Article 7

AUTRES BIENS

1. Les biens qui ne sont pas couverts par les articles 5 et 6 et qui sont transmis par la succession d'une personne domiciliée, lors de son décès, dans un Etat contractant ne seront imposables que dans ledit Etat où qu'ils soient situés.

2. Les biens qui ne sont pas couverts par les articles 5 et 6 et qui sont transmis par voie de don par une personne domiciliée, lorsqu'ils deviennent imposables, dans un Etat contractant, ne seront imposables que dans ledit Etat, où qu'ils soient situés.

Article 8

DROITS D'IMPOSITION SUBSIDIAIRES

1. Lorsqu'un Etat contractant n'est pas en mesure d'exercer son droit de prélever un impôt en vertu des articles 5 à 7 et qu'en conséquence, les biens ne sont imposés dans aucun des Etats contractants, un autre Etat contractant peut percevoir l'impôt, sous réserve que l'impossibilité de percevoir cet impôt soit due au fait que :

a) Le premier Etat ne peut pas imposer des biens de cet ordre en vertu de sa propre législation sur le champ d'application territorial de l'obligation fiscale ou que

b) Le premier Etat ne peut pas percevoir l'impôt en vertu de sa propre législation sur l'obligation fiscale fondée sur les liens personnels.

2. Si plusieurs Etats sont habilités à percevoir l'impôt en vertu du paragraphe 1, les dispositions ci-après permettront de déterminer quel est l'Etat qui a ce droit :

a) L'Etat contractant où était domicilié le *de cuius* ou le donateur est en droit de percevoir l'impôt;

b) Si l'Etat contractant où était domicilié le *de cuius* ou le donateur n'est pas en mesure d'exercer son droit de percevoir l'impôt, ce droit revient à l'Etat dans lequel est domicilié le bénéficiaire;

c) S'il est impossible de déterminer en vertu des alinéas a et b quel Etat contractant est en droit de percevoir l'impôt, les autorités compétentes des Etats contractants visés trancheront la question d'un commun accord.

Article 9

EVALUATION ET DÉDUCTIONS

1. Pour le calcul de l'assiette, chaque Etat contractant évaluera les biens conformément à sa propre législation. De même, chaque Etat contractant accordera des déductions conformément à sa propre législation.

2. Pour le calcul de l'assiette, chaque Etat contractant prendra en compte, conformément aux dispositions de sa propre législation, les recettes et les dépenses relatives à chaque bien et sa valeur de remplacement.

Article 10

MÉTHODES D'ÉLIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. Si le *de cuius* ou le donateur est domicilié au Danemark, en Finlande ou en Suède, la double imposition sera évitée comme suit :

a) L'Etat contractant dans lequel était domicilié le *de cuius* lors de son décès accordera comme déduction des droits de successions prévus par sa propre législation un montant (y compris un montant calculé antérieurement ou postérieurement)

égal aux droits versés dans un autre Etat contractant au titre de la même transmission du même bien provenant de la même personne, transmission qui, aux termes de la présente Convention, est imposable dans cet autre Etat;

b) L'Etat contractant dans lequel était domicilié le donateur déduira de l'impôt sur les dons prévu par la législation un montant (y compris un montant calculé antérieurement ou postérieurement) égal à l'impôt versé dans un autre Etat contractant au titre de la même mutation du même bien entre les mêmes personnes, mutation qui, aux termes de la présente Convention, est imposable dans cet autre Etat;

c) Les déductions prévues aux alinéas *a* et *b* n'excéderont toutefois pas la part correspondant, dans l'impôt dû dans le premier Etat contractant et calculé avant la déduction, aux biens au titre desquels la déduction est accordée;

d) Aux fins de l'application des alinéas *a* et *b*, la conservation par un des époux des biens indivis d'une succession commune (*faellesbo til hensiddén i uskiftet bo*) sera considérée comme une mutation distincte.

2. Si le *de cuius* ou le donateur était domicilié en Islande ou en Norvège, la double imposition sera évitée comme suit :

a) L'Etat contractant dans lequel était domicilié le *de cuius* lors de son décès exemptera des droits de successions tous les biens qui, au titre de la même mutation du même bien provenant de la même personne sont imposables, aux termes de la présente Convention, dans un autre Etat contractant;

b) L'Etat contractant dans lequel était domicilié le donateur exemptera de l'impôt sur les dons tous les biens qui, au titre de la même mutation du même bien entre les mêmes personnes sont imposables, aux termes de la présente Convention, dans un autre Etat contractant;

c) Dans chaque cas, un Etat contractant peut prendre en compte les biens exemptés lors du calcul de l'impôt sur tous autres biens dans ledit Etat.

3. S'agissant de biens pour lesquels des déductions sont accordées en vertu du paragraphe 1, ou qui sont exemptés d'impôt en vertu du paragraphe 2, chaque Etat contractant doit, lors du calcul de l'assiette, prendre en compte, conformément aux dispositions de sa propre législation, les recettes et des dépenses relatives à chaque bien et sa valeur de remplacement.

Article 11

NON-DISCRIMINATION

1. Les ressortissants d'un Etat contractant, où qu'ils soient domiciliés, ne seront soumis dans un autre Etat contractant à aucun impôt ou autre obligation liée à cet impôt qui seraient différents ou plus restrictifs que l'impôt ou les obligations connexes auxquels sont ou pourraient être soumis, dans les mêmes circonstances, les ressortissants de cet autre Etat.

2. Les personnes apatrides domiciliées dans un Etat contractant ne seront soumises dans un Etat contractant à aucun impôt ou obligation connexe qui seraient différents ou plus restrictifs que l'impôt et obligations connexes auxquels sont ou pourraient être soumis, dans les mêmes circonstances, les ressortissants de l'Etat concerné.

3. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature et de toute description.

Article 12

PROCÉDURE D'ACCORD MUTUEL

1. Lorsqu'une personne considère que les mesures prises par un ou plusieurs des Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition contraire aux dispositions de la présente Convention, elle peut, sans préjudice des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant où elle est domiciliée ou, si ce cas relève du paragraphe 1 de l'article 11, à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est ressortissante. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification de la mesure entraînant une imposition contraire aux dispositions de la présente Convention.

2. Si l'objection lui paraît justifiée et qu'elle n'est pas elle-même en mesure de parvenir à une solution satisfaisante, l'autorité compétente s'emploiera à régler cette affaire d'un commun accord avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant concerné, en vue d'éviter une imposition contraire à la Convention. Si l'Etat à l'autorité compétente duquel la personne en question a soumis son cas n'est pas lui-même concerné, ladite autorité compétente renverra l'affaire à l'autorité compétente d'un des Etats concernés.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'emploieront à résoudre d'un commun accord toutes difficultés ou doutes suscités par l'interprétation ou l'application de la Convention. Les autorités compétentes peuvent aussi se consulter en vue d'éliminer les doubles impositions dans les cas qui ne sont pas prévus par la Convention ou pour régler d'un commun accord les cas qui ne sont pas prévus par la Convention et qui peuvent résulter de divergences dans les principes appliqués par les Etats concernés lors du calcul de l'impôt ou pour d'autres raisons, eu égard aux impôts couverts par l'article 2.

Avant de prendre une décision sur toute affaire visée au premier alinéa, les autorités compétentes des autres Etats contractants seront informées dès que possible de l'issue des consultations susmentionnées. Si l'autorité compétente d'un Etat contractant considère que des consultations doivent être tenues par les autorités compétentes de tous les Etats contractants, ces consultations auront lieu sans délai à la demande de l'autorité compétente du premier Etat contractant.

Article 13

AGENTS DIPLOMATIQUES ET FONCTIONNAIRES CONSULAIRES

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux que confèrent aux agents diplomatiques ou aux fonctionnaires consulaires les règles générales du droit international ou les dispositions d'accords spéciaux.

Article 14

EXTENSION TERRITORIALE

1. La présente Convention, soit dans son intégralité soit assortie des modifications nécessaires, peut faire l'objet d'une extension de son champ d'application aux territoires qui en étaient exclus aux termes de l'alinéa 1 *a* de l'article 3, sous réserve que des impôts identiques ou sensiblement similaires à ceux auxquels s'applique la Convention y soient perçus. Toute extension de cet ordre prendra effet à la date, et sous réserve des modifications et conditions, y compris les conditions de son abrogation, qui pourraient être stipulées et convenues par les Etats contractants dans des notes échangées par la voie diplomatique.

2. Si la Convention cesse d'être en vigueur conformément à l'article 16, il en sera de même, à moins que les Etats contractants n'en décident autrement, pour tout territoire auquel aura été étendue l'application de la Convention conformément au présent article.

Article 15

ENTRÉE EN VIGUEUR

1. La présente Convention entrera en vigueur le 30e jour après la date à laquelle tous les Etats contractants auront notifié au Ministère des affaires étrangères de la Finlande que la Convention a été approuvée. Le Ministère des affaires étrangères de la Finlande avisera les autres Etats contractants de la réception de ces notifications et de la date d'entrée en vigueur de la Convention.

2. Après l'entrée en vigueur de la Convention, ses dispositions s'appliqueront :

a) En ce qui concerne les droits de succession, aux décès intervenus à compter du 60e jour suivant la date de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) En ce qui concerne les impôts sur les dons, aux dons devenus imposables dans un des Etats contractants à compter du 60e jour suivant la date de l'entrée en vigueur de la Convention.

3. Les accords ci-après cesseront d'être applicables aux successions et dons couverts par le paragraphe 2 de la présente Convention :

Convention du 17 décembre 1949 entre le Royaume de Norvège et le Royaume de Suède tendant à éviter la double imposition en matière de droits de succession¹;

Convention du 31 mars 1950 entre la République de Finlande et le Royaume de Suède tendant à éviter la double imposition en matière de droits de succession²;

Convention du 25 octobre 1953 entre le Royaume du Danemark et le Royaume de Suède tendant à éviter la double imposition en matière de droits de succession³, avec les modifications⁴ qui lui ont été apportées ultérieurement;

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 197, p. 197.

² *Ibid.*, p. 285.

³ *Ibid.*, vol. 198, p. 111.

⁴ *Ibid.*, vol. 917, p. 302.

Convention du 29 mars 1954 entre la République de Finlande et le Royaume de Norvège tendant à éviter la double imposition en matière de droits de succession¹;

Convention du 18 juillet 1955 entre le Royaume du Danemark et la République de Finlande tendant à éviter la double imposition en matière de droits de succession², avec les modifications³ qui lui ont été apportées ultérieurement;

Convention du 23 mai 1956 entre le Royaume du Danemark et le Royaume de Norvège tendant à éviter la double imposition en matière de droits de succession⁴.

Ces Conventions cesseront de s'appliquer à compter de la dernière date d'entrée en vigueur de la présente Convention en vertu des dispositions du paragraphe 1.

4. En outre, la Convention entre les pays nordiques en vigueur en tout temps tendant à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et sur le capital ne s'appliquera pas aux impôts sur le revenu provenant des dons couverts par le paragraphe 2 de la présente Convention.

Article 16

ABROGATION

Tout Etat contractant peut, le 30 juin au plus tard d'une année civile commençant à l'expiration d'une période de cinq ans suivant la date d'entrée en vigueur de la Convention, dénoncer la Convention en notifiant par écrit cette dénonciation au Ministère des affaires étrangères de la Finlande, qui avisera les autres Etats contractants de la réception de ce préavis et de sa teneur. Si le délai fixé pour la dénonciation a été respecté, la Convention cessera d'être en vigueur entre l'Etat qui la dénonce et les autres Etats contractants :

a) En ce qui concerne les droits de succession, pour les décès intervenus à compter du 60e jour suivant la date de la réception du préavis de dénonciation par le Ministère des affaires étrangères de la Finlande;

b) En ce qui concerne l'impôt sur les dons, pour les dons devenus imposables dans les Etats concernés à compter du 60e jour suivant la date de la réception du préavis de dénonciation par le Ministère des affaires étrangères de la Finlande.

L'exemplaire original de la présente Convention sera déposé au Ministère des affaires étrangères de la Finlande, qui en fera tenir des copies certifiées conformes aux autres Etats contractants.

¹ Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1734, n° I-30285.

² *Ibid.*, vol. 250, p. 149.

³ *Ibid.*, vol. 1030, p. 442.

⁴ *Ibid.*, vol. 271, p. 75.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont signé la présente Convention.

FAIT à Helsinki, le 12 septembre 1989 en un exemplaire dans les langues danoise, finlandaise, islandaise, norvégienne et suédoise, avec deux textes en suédois, l'un pour la Finlande et l'autre pour la Suède, tous les textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Danemark :

[MOGENS RASMUSSEN]

Pour le Gouvernement de la Finlande

[RAINER SÖDERHOLM]

Pour le Gouvernement de l'Islande

[RAGNAR H. HALL]

Pour le Gouvernement de la Norvège

[PER O. GJESTI]

Pour le Gouvernement de la Suède

[KERSTIN BOSTRÖM]
